

ASSOCIACIÓ
CATALANA DE
VEXIL·LOLOGIA

ACV

Època 3. Núm 2 - Agost 2021

Vexil·la Catalana

Seguim compartint

També... Les banderes del **JJ.00** · Més enllà de l'**arc de Sant Martí** · Les banderes dels **àcrates** · Entrevista a **Ralph G.C. Bartlett**
... i molt més

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

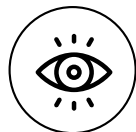
Associacions

Publicacions

Ara fa 10 anys, el 2011 –durant el 24ICV a Alexandria, Washington– **Annie Platoff**, bibliotecària de la Universitat Pública de Califòrnia (UCSB) va presentar als assistents un projecte prou interessant: **VexIndex**, la creació d’una base de dades per indexar tot el material vexil·lògic mundial, complementat amb la construcció d’una biblioteca digital a la web de cada associació. Annie demanava la col·laboració d’associacions i persones. Nosaltres ens vàrem afegir a la llista. **Han passat 10 anys i el VexIndex encara és un projecte.**

VexIndex és un bon projecte, i creiem que podria ser liderat i dinamitzat per la FIAV, aquest paraigües on s’aixopluguen les entitats i que moltes vegades deixa passar l’aigua. Desitgem que el nou president Zeljko Heimer, es miri aquest i d’altres temes amb ganes de renovar-la.

La FIAV ja ha fet un primer pas en el concepte de “compartir”, publicant les actes dels congressos internacionals; tanmateix, el primer que va crear una web amb aquestes Actes va ser **Steve Knowlton**, bibliotecari for *(United States) History and African American Studies*, de la Universitat de Princeton i actual editor del Vexillum de NAVA. Per cert, us recomano que llegiu el discursos en francès, de **Klaes Sierksma i Whitney Smith** a la inauguració del primer congrés de la FIAV a Muiderberg, Països Baixos. Sierksma diu que hi

VexIndex és un bon projecte, i creiem que podria ser liderat i dinamitzat per la FIAV.

assisteixen 10 nacionalitats i 7 països de 3 parts del món. Ell sempre deia que era frisó. Veureu com Sierksma parla de banística i Smith de vexil·lologia.

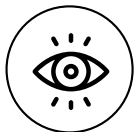
Nosaltres publiquem la nostra revista en digital per compartir-ho amb tothom, socis i no socis. El nostre núm 1 de la 3a època, ha tingut una difusió excel·lent gràcies a que moltes de les 155 associacions i amics que l’han rebut, l’han reenviat als seus

socis i amics i, en total, **el nostre butlletí s’ha obert 1.888 cops!** Gràcies a tots per “compartir”.

I continuant amb el mot compartir, el passat mes de maig a **Sant Climent de Llobregat** –poble del Baix Llobregat, comarca on conviuen com poden la pressió urbanística, la indústria, dos aeroports i la producció d’hortalisses més gran de Catalunya i poble on fa 40

Editorial

Es podrà consultar el fons de la biblioteca de Sant Climent de Llobregat i enviar els llibres a més de 400 biblioteques de tot Catalunya.

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

anys vam fundar l'Associació Catalana de Vexil·lologia (ACV)–, es va inaugurar una **nova biblioteca** en un edifici que era una casa d'estiueig d'una família benestant de postguerra, els Altisent. La biblioteca que duu el nom de la família, acull gràcies a la generositat de l'Ajuntament, del seu alcalde, Isidre Sierra, de la regidora de Cultura, Montserrat Fulquet, de la directora Eva Jiménez i de la Diputació de Barcelona, **un fons vexil·lògic, amb més de 300 llibres, passant a ser la primera biblioteca de Vexil·lologia de l'Europa continental, seguint el model de la William Crampton Library del Flag Institute.**

Sant Climent comparteix amb el món part del fons bibliogràfic sobre vexil·lologia recollit per en Sebastià Herreros. A través dels catàlegs Aladí i Atenea, es podrà consultar el fons de la biblioteca de Sant Climent de Llobregat i enviar els llibres a més de 400 biblioteques de tot Catalunya. **Seguim compartint!**

Anna Galan · ACV

Més informació a:

Steve Knowlton. Actes ICV. <http://internationalcongressesofvexillology-proceedingsandreports.yolasite.com>
 FIAV. Actes ICV. <https://fiav.org/icv-list/>
 1r Congrés Internacional de Vexil·lologia. Muiderberg, 1965. http://internationalcongressesofvexillology-proceedingsandreports.yolasite.com/resources/1st_Muiderberg/01%20Muiderberg%20-%20First%20International%20Vexillologist%20Congress%201965%20-%20pp007-013.pdf
 Biblioteca de Sant Climent de Llobregat, Ca l'Altisent. <https://bibliotecavirtual.diba.cat/sant-climent-de-llobregat-biblioteca-ca-l-altisent>
 William Crampton Library. <https://www.flaginstitute.org/wp/explore/william-crampton-library/>
 Aladí. <http://aladi.diba.cat>
 Atenea. <http://cataleg.atenea.biblioteques.cat/iii/encore/?lang=cat>
 Biblioteques públiques de Catalunya. <https://biblioteques.gencat.cat/ca/inici>

La biblioteca de Sant Climent de Llobregat acull des del passat mes de maig de 2021 un fons vexil·lògic, amb més de 300 llibres, passant a ser la primera biblioteca de Vexil·lologia de l'Europa continental.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Isidre Sierra, Alcalde de Sant Climent de Llobregat. “Volíem que la Biblioteca Ca l’Altisent tingués algun tret distintiu que la fes única i especial”

La biblioteca ca l’Altisent ha decidit acollir diversos fons especialitzats, quins son?

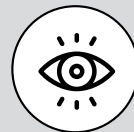
Comptem amb el fons en vexil·lologia, però també un dedicat al municipi en el seu conjunt amb obres relacionades amb Sant Climent de Llobregat, ja sigui per la seva temàtica o per la seva autoria, i un dedicat a les cireres. Aquest últim s’ha creat perquè les cireres climentones tenen un especial reconeixement i perquè són un símbol i un orgull per al municipi.

Què et va portar a crear-ne un fons especialitzat en vexil·lologia?

En primer lloc volíem que la Biblioteca Ca l’Altisent tingués algun tret distintiu que la fes única i especial i la bona sintonia històrica que hem tingut amb l’Associació Catalana de Vexil·lologia era tota una invitació a crear un fons amb aquest tipus d’informació.

Aquesta serà la primera biblioteca amb un nucli especialitzat en vexil·lologia de l’Europa continental. Què significa per a Sant Climent?

Per a nosaltres és un orgull esdevenir un referent en aquesta matèria. Les banderes i demés distintius són una part de la nostra història compartida, del patrimoni dels pobles i, en general de la cultura.

Per a nosaltres és un orgull esdevenir un referent en vexil·lologia. Les banderes i demés distintius són una part de la nostra història compartida, del patrimoni dels pobles i, en general de la cultura.

Editorial

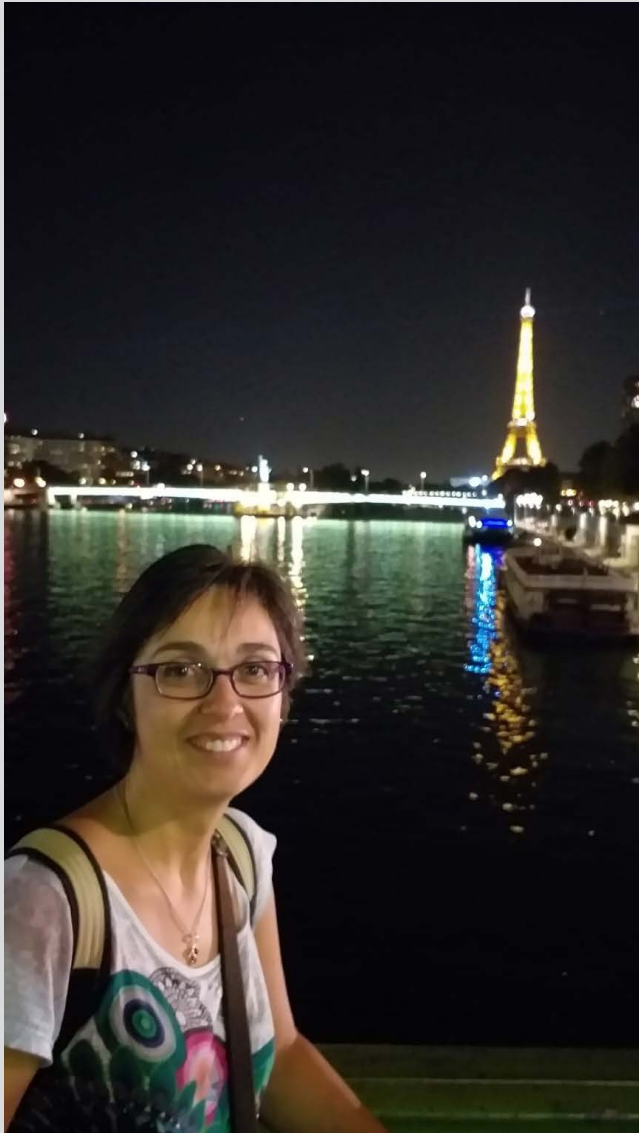
In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Eva Jiménez, Directora Biblioteca de Sant Climent de Llobregat. “La biblioteca compta amb un fons de més de 300 documents sobre vexil·logia”

Amb quins fons vexil·lògics compta avui la Biblioteca Ca l'Altisent?

Actualment la biblioteca compta amb un fons de més de 300 documents sobre vexil·logia en general, vexil·logia a nivell internacional, a nivell d'Espanya i les seves autonomies, de Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears. A més també inclou alguns documents sobre vexil·logia marítima i de l'exèrcit, així com també de d'algunes nacions sense estat. També disposem d'actes de congressos de la FIAV.

Es pot consultar per internet? Com?

En aquests moments el fons es troba en procés de catalogació, tasca que requereix un temps d'anàlisi i processament tècnic dels documents a través d'un format de catalogació específic que permetrà la seva consulta i localització a través del Catàleg Aladí que dona accés a tot el fons de la Xarxa de Biblioteques Municipals de la Diputació de Barcelona.

∞ Catàleg Aladí: <http://aladi.diba.cat/>

A quantes biblioteques arriba?

El fons un cop introduït al Catàleg Aladí es podrà consultar la seva fitxa bibliogràfica i demanar en préstec des de qualsevol de les 228 biblioteques de la demarcació de Barcelona per una banda, però també gràcies al Catàleg Atena que dona accés al Sistema de Lectura Pública de Catalunya també es podrà consultar des de qualsevol de les més de 400 biblioteques d'arreu de Catalunya.

∞ Catàleg Atena: <http://cataleg.atena.biblioteques.cat/>

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Si m'interessa un llibre de la vostra biblioteca, me'l podeu fer arribar a la biblioteca del meu poble?

Si, un cop identificat el document caldrà dirigir-te a la teva biblioteca més propera, o bé entrant al Catàleg Atena per a localitzar-ho i demanar que el portin a la teva biblioteca de referència.

∞ Busca una biblioteca: <https://bibliotecavirtual.diba.cat/busca-una-biblioteca>

Existeix un servei o acord internacional entre biblioteques?

La biblioteca pública al ser un servei de proximitat, la seva funció és posar a l'abast de tot els ciutadans un fons documental actualitzat amb l'objectiu d'assegurar l'accés lliure al coneixement, al pensament, a la cultura i a la informació. És a dir que podrem trobar documents de qualsevol temàtica i àmbit.

No existeix cap acord internacional entre biblioteques públiques per a l'accés de documents, però si tenim la sort de tenir una gran Xarxa de Biblioteques Públiques dins la demarcació de Barcelona amb una gran trajectòria (més de 100 anys d'història) que ens permet gaudir d'un servei de préstec interbibliotecari sense cap cost afegit.

A més amb la recent posada en marxa del nou servei de Catàleg col·lectiu Atena, també ens podem beneficiar de l'accés a documents també des de qualsevol indret de Catalunya.

El catàleg col·lectiu Atena facilita l'accés al fons documental de dos catàlegs: Aladí i Argus. Els usuaris de les biblioteques que conformen el Sistema de Lectura Pública de Catalunya poden realitzar peticions en línia de préstec interbibliotecari de documents que no estiguin a la seva biblioteca o biblioteques del seu municipi o bibliobús.

Les institucions que hi participen són la Gerència de Serveis de Biblioteques de la Diputació de Barcelona, el Servei de Biblioteques del Departament de Cultura de la Generalitat i el Consorci de Biblioteques de Barcelona.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

In memoriam

EL PASSAT 28 DE JULIOL LA SOCIEDAD ESPAÑOLA DE VEXILOLOGÍA (SEV) ENS VA INFORMAR DE LA MORT DEL COMPANY JOSÉ LUIS BRUGUÉS ALONSO, SOCI FUNDADOR I BON AMIC.

El José Luis era metge pediatra, el que el feia que el seu tracte afable i carinyós amb els nens d'aquella època, el nostres fills, ara homes i dones, que avui el recorden amb especial carinyo. Una anècdota. Cap els anys 80, la televisió emetia una sèrie molt vista, "V". El José Luis s'assemblava molt a l'actor Robert Englund, que feia el paper de Willie, l'extraterrestre bo.

La notícia ens la fa arribar el Tomas Rodríguez Peñas, que ens explica que la generositat del José Luis, en vers la SEV va fer donació de tot el seu patrimoni vexil·lològic a la Sociedad, i que es pogués crear el Centro de Documentación Vexilológica [<https://sites.google.com/site/fundesvex/home>] en un local de la seva propietat. Sempre el recordarem molt actiu i afable.

A la foto és el segon per l'esquerra, al 15 ICV celebrat a Zürich el 1993.

Editorial

In memoriam

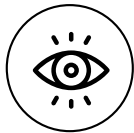
A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Banderes singulars als Jocs Olímpics

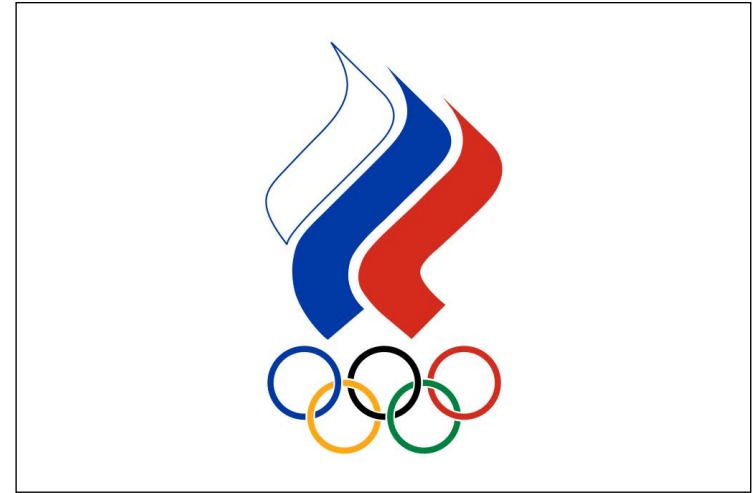

Els Jocs Olímpics són un reflex dels esdeveniments geopolítics internacionals i la representativitat de les banderes ha estat sempre l'arma utilitzada per deixar reflectits conflictes i retrobaments.

Tornen les Olimpíades i amb elles el festival de banderes per tot arreu. A les graderies, als marcadors, a les llistes de classificacions, als uniformes... **Aquest és potser l'esdeveniment internacional on més acolorides estan les graderies farcides de banderes.**

Pot semblar obvi que cada atleta competeix amb la bandera de l'estat que representa, però no sempre ha estat així; és més, en gairebé totes les olimpíades **hi ha hagut casos en què alguns atletes han hagut de competir sota una bandera que no era l'oficial de l'estat que representaven.** Els Jocs Olímpics són un reflex dels esdeveniments geopolítics internacionals i la representativitat de les banderes ha estat sempre l'arma utilitzada per deixar reflectits conflictes i retrobaments. I l'edició d'enguany no serà diferent.

Aquest estiu **a Tòquio no trobarem de forma oficial la bandera de Rússia representant el país**, sinó que els atletes russos participaran en representació del Comitè Olímpic Rus i sota la bandera d'aquest comitè ①. Això és conseqüència de les sancions imposades pel Comitè Olímpic Internacional (COI) a Rússia per la suposada trama de dopatge d'esportistes organitzada a escala estatal. El cas es va destapar fa uns anys i apuntava a les més altes esferes del país. De fet, la suspensió immediata del Comitè Olímpic Rus va provocar que als Jocs Olímpics d'hivern del 2018 es prohibís la participació oficial de Rússia i els seus atletes haguessin de competir com a membres de l'"Equip d'atletes russos" sota la bandera dels Jocs Olímpics. L'any 2019 l'Agència Mundial Antidopatge

① **Bandera oficial del Comitè Olímpic Rus**

va decidir excloure Rússia de tots els esdeveniments esportius, una mesura que el Tribunal d'Arbitratge de l'Esport (TAS) va rebaijar després de l'apel·lació dels russos. Així, Rússia va quedar definitivament exclosa dels Jocs Olímpics d'estiu de Tòquio 2020 i els d'hivern de Beijing el 2022. El COI deixarà participar els atletes russos que hagin demostrat estar "nets" de dopatge i ho faran de forma individual amb el nom de l'acrònim del Comitè Olímpic Rus en anglès (ROC). Aquesta sanció comporta que a les Olimpíades de Tòquio no podrà aparèixer el nom de Rússia als uniformes dels esportistes, als pòdiums no sonarà l'himne oficial rus (se substituirà pel Concert per a piano número 1 de Txaikovski) i per descomptat no podran fer servir la bandera russa en cap cas, sinó que seran representats per la bandera del Comitè Olímpic Rus.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

② L'equip sud-africà marxa amb la seva bandera a la inauguració de Barcelona 92

Tot i aquestes sancions, els esportistes russos sí que podran lluir els colors de la bandera als uniformes, ja que el COI va aprovar-ne el disseny, el qual considerava que s'ajustava a les restriccions establertes.

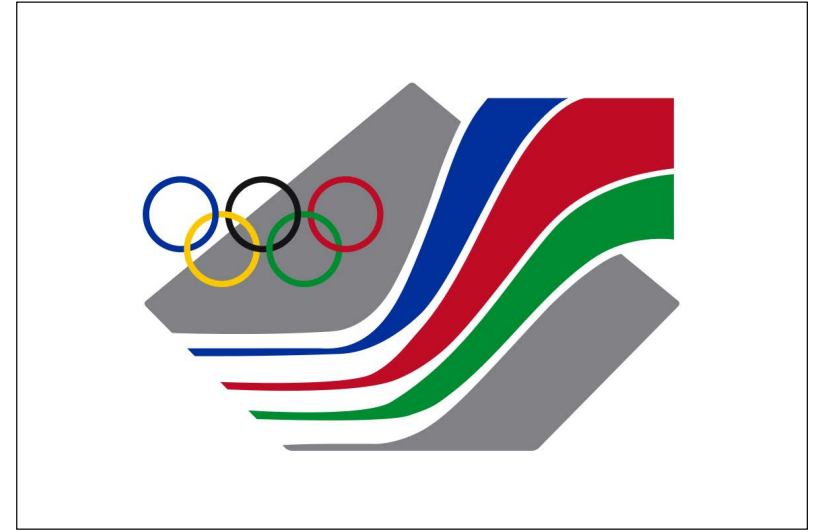
Aquestes no seran les primeres olimpíades d'estiu en què Rússia no participarà amb la seva bandera oficial. Per l'edició de 1992 a Barcelona, el COI va decidir aplegar els esportistes de les repúbliques exsoviètiques (recordem que l'URSS s'havia dissolt menys d'un any abans de l'esdeveniment esportiu), excepte les repúbliques bàltiques, en un mateix equip, anomenat "Equip Unificat", que competia de forma oficial amb la bandera

L'atleta sud-africana Elena Meyer va celebrar la plata als 10.000 metres portant la bandera sud-africana.

olímpica. No obstant això, els esportistes d'aquest equip que van aconseguir medalla van pujar al podi amb la bandera del seu país d'origen.

Els **Jocs de Barcelona** van ser també l'escenari de la tornada de **Sud-àfrica** a unes olimpíades després de trenta-dos anys d'absència. Des del 1960 s'havia vetat la participació del país als Jocs en condemna al seu règim racista. Pocs mesos abans del començament de les competicions, els sud-africans havien aprovat en referèndum l'abolició de l'apartheid i la tornada del sufragi universal, però faltaven encara dos anys per a l'adopció de la nova bandera

Bandera que va representar Sud-àfrica als Jocs de Barcelona 92

nacional que havia de representar el canvi de règim. Així que, com que l'agost del 1992 la bandera oficial de Sud-àfrica era encara la mateixa que havia representat l'Estat racista, el Comitè Olímpic Sud-àfrica va decidir fer servir una bandera interina específica per a la participació del país als Jocs de Barcelona ②. Es tracta d'una **bandera blanca, amb un diamant gris al centre que representa la tradició minera del país, sobre aquest llueixen les anelles olímpiques i tres pilars onejants de color blau, vermell i verd, que representen el mar, la terra i l'agricultura, respectivament.**

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

③ Bandera olímpica de Taiwan (Xina Taipei).

La delegació taiwanesa porta la seva bandera als Jocs de Rio de Janeiro

Una de les banderes no oficials que també lluiran als Jocs de Tòquio és la que la delegació de **Taiwan** fa servir des dels Jocs de Los Angeles de 1984. És des de llavors que aquest país competeix oficialment amb el nom de **Xina Taipei i ho fa sota una bandera creada expressament per als esdeveniments esportius** ③.

L'origen de tot el trobem als anys posteriors a la guerra civil xinesa, que va provocar la fugida dels nacionalistes xinesos a l'illa de Taiwan, on van crear la "República de la Xina". Des de llavors, tant la Xina comunista com Taiwan han lluitat per obtenir un reconeixement internacional en la lluita sobre quina de les dues havia de ser la Xina legítima i, per tant, portar el nom de República de la Xina. Aquest conflicte es va traslladar també als Jocs Olímpics: als de Roma de 1960 els taiwanesos, recomanats pel COI, van haver de presentar-se a la cerimònia inaugural amb el nom de Taiwan/Formosa, i ho van fer portant també una irònica pancarta reivindicativa d'un membre de la delegació taiwanesa que deia "sota protesta". Setze anys més tard, als Jocs de Mont-real, el Canadà va reconèixer la Xina comunista com a la legítima República de la Xina i va prohibir a Taiwan fer servir aquest nom a l'esdeveniment esportiu; aquest fet va provocar el boicot i retirada de Taiwan d'aquests Jocs i una queixa formal dels Estats Units. Finalment el conflicte es va resoldre en favor de la Xina comunista l'any 1979 amb la Resolució de Nagoya, en la que s'obligava Taiwan a competir als Jocs Olímpics [i a altres esdeveniments esportius] amb una bandera diferent i amb el nom de Xina Taipei.

Com que Taiwan no va participar als Jocs de Moscou del 1980 per un boicot massiu dels aliats d'Estats Units (del qual parlarem més endavant) la nova bandera olímpica taiwanesa es va estrenar als Jocs de Los Angeles de 1984.

Es tracta d'una bandera blanca amb les anelles olímpiques i el cel i el Sol, també presents a la bandera oficial de Taiwan, envoltades per una fulla d'albercoquer japonès de cinc pètals amb la silueta dels colors nacionals taiwanesos: vermell, blanc i blau. Als últims anys han sorgit alguns moviments dintre de Taiwan reclamant la supressió de la resolució de Nagoya i que el país pugui competir amb la seva bandera oficial. Davant d'aquestes veus, el COI va emetre un comunicat preventiu recordant la vigència de la resolució de Nagoya de cara a la cita de Tòquio 2020.

El conflicte entre la Xina i Taiwan no és l'únic que ha desencadenat boicots d'alguns Estats als països organitzadors dels Jocs. La història de les olimpíades, com a escenari simbòlic de la geopolítica internacional, n'està farcida. Potser el més destacat i nombrós va ser el que van patir els **Jocs de Moscou del 1980**. El desembre de 1979 (només uns mesos abans) l'URSS va ocupar l'Afganistan i els Estats Units van fer servir els Jocs de Moscou per protestar contra aquesta invasió, cridant els seus aliats internacionals a no participar en la cita esportiva. La demanda dels nord-americans va resultar exitosa, ja que fins a 66 països, inclosos els Estats Units, van refusar participar-hi. N'hi va haver d'altres que no

Editorial

In memoriam

A fons

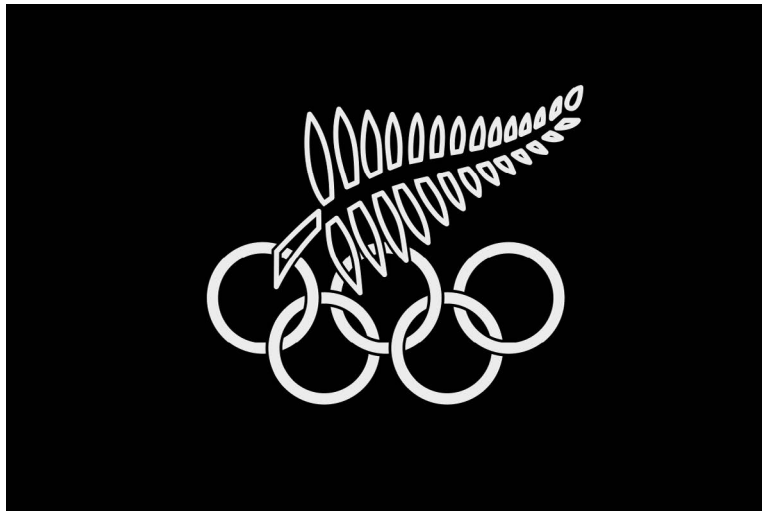
Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

④ *L'equip espanyol a la inauguració de Moscou 80 amb la bandera del Comitè Olímpic Espanyol.*

⑤ *Bandera alternativa del Comitè Olímpic de Nova Zelanda.*

van ser presents a la cerimònia d'inauguració com a **boicot simbòlic**, però que sí que van participar en les proves esportives; aquests últims van competir sota la bandera olímpica, renunciant a lluir la del seu país.

D'entre els estats que van secundar el boicot, tres van decidir competir amb la bandera del seu respectiu comitè olímpic. Van ser **Portugal, Espanya ④ i Nova Zelanda. Potser, el cas més curiós d'aquests tres va ser el de Nova Zelanda, que va decidir competir a Moscou amb la bandera no oficial del seu comitè olímpic ⑤** [negra, amb la fulla de falguera blanca com a símbol del país i les anelles olímpiques blanques], una bandera que s'havia creat uns anys abans com a

element de marxandatge de cara als Jocs Olímpics.

A la cerimònia de cloenda dels Jocs de Moscou, on habitualment s'hissa la bandera del país que acollirà les properes olimpíades, l'organització russa va decidir hissar la bandera de la ciutat de Los Angeles ⑥ [seu dels Jocs del 1984] en comptes de la dels Estats Units. Va ser la seva forma de protestar contra un boicot que havia tingut una gran significació.

No cal dir que, quatre anys més tard, els soviètics van liderar un boicot als Jocs de Los Angeles i que van seguir tots els països del bloc de l'Est. Aquesta guerra freda olímpica va

Marxa de l'equip de Nova Zelanda als Jocs de Moscou 80

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

⑥ Hissada de la bandera de Los Angeles a la cloenda de Moscou 80.

⑦ L'equip Coreà a l'obertura dels Jocs de Sydney 2000.

⑧ Bandera de la unificació de Corea amb les Roques de Liancourt.

seguir encara a Seül 88 quan Corea del Nord i Cuba van declinar participar-hi per la política hostil de Corea del Sud contra els seus veïns del nord. Aquests boicots, però, no van tenir cap repercussió en les banderes utilitzades a les competicions.

Tanmateix, els Jocs Olímpics no sempre han estat l'escenari dels conflictes geopolítics internacionals. **De vegades han servit per escenificar intents de concòrdia i unió entre estats mal avinguts, amb les seves conseqüències vexil·lològiques.** El cas més significatiu és el de la participació conjunta dels atletes de les dues Corees a les cerimònies d'inauguració dels Jocs de Sidney 2000 i Atenes 2004. Tot i que després a les dues cites els esportistes van competir per separat (cadascú sota la bandera del seu

estat corresponent), a les inauguracions van marxar units sota una bandera creada per aquests tipus d'esdeveniments. La **bandera d'unificació coreana** ⑦ és blanca amb la silueta blava de la península de Corea i va ser creada l'any 1989 per representar l'equip unificat de Corea als Jocs Asiàtics de Beijing del 1990. Finalment els dos estats van competir per separat, però la bandera sí que es va poder estrenar al campionat mundial de tennis taula disputat al Japó l'any 1991, en què l'equip unificat coreà femení va obtenir la medalla d'or.

Aquesta experiència ha servit perquè l'equip unificat hagi disputat conjuntament altres campionats, com els jocs asiàtics o el mundial d'handbol, però mai per uns Jocs Olímpics. Com dèiem, a les olimpíades (d'hivern i d'estiu) els atletes coreans del nord i del sud han anat junts sota la bandera d'unificació només a les cerimònies d'inauguració, una mostra més de la importància dels Jocs Olímpics en el tauler geopolític mundial.

Si bé el disseny de la bandera de les corees unides no va provocar mai cap conflicte entre aquestes, la disputa ha vingut de l'exterior, concretament del Japó. Els

japonesos s'han queixat en repetides vegades per la inclusió a la bandera de les Roques de Liancourt ⑧, un conjunt d'illes administrat per Corea del Sud, però reclamat pel Japó des de fa anys pels seus jaciments de gas natural. Tot i que en un principi la bandera no incloïa aquest conjunt d'illes, les exhibides als Jocs Olímpics sí que les tenen, malgrat les queixes dels japonesos.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

9 Bandera de l'Equip Unificat Alemany.

La saltadora Ingrid Krämer porta la bandera de l'equip unificat als Jocs de Tòquio 64.

Un altre exemple de cooperació esportiva el trobem en l'equip unificat alemany, format per atletes de la República Federal d'Alemanya i la República Democràtica d'Alemanya, que van competir sota una mateixa bandera als Jocs Olímpics de 1956, 1960 i 1964 9.

L'any 1951 l'Alemanya Occidental va formar el seu propi comitè olímpic, que va ser acceptat pel COI. Quan l'Alemanya Oriental va voler crear-ne un de propi, el COI l'hi va rebutjar al·legant que ja hi havia un comitè amb el nom d'Alemanya. Les tensions van anar en augment fins que el COI va decidir que els alemanys orientals només podien competir als Jocs si ho feien amb un equip unificat. En un primer moment l'Alemanya comunista s'hi va negar i els seus atletes no van participar en els jocs de Hèlsinki del 52, una decisió que va canviar amb l'arribada de les olimpíades de Melbourne l'any 1956. L'Alemanya Oriental i l'Occidental van competir juntes sota la que llavors era la bandera oficial dels dos estats. Els problemes van arribar quan la República Oriental va incloure de forma oficial l'escut a la seva bandera i l'Alemanya Occidental va mostrar el seu rebuig al què considerava una ofensa al seu principal símbol. Finalment el COI va decidir que la bandera de l'equip unificat alemany inclogués només les anelles olímpiques de color blanc sobre la franja vermella de la bandera. Aquesta decisió no va agradar a cap de les dues parts, però el cert és que l'Alemanya unida va disputar dos Jocs Olímpics [els de Roma 1960 i Tòquio 1964] amb aquesta bandera, lluint-la tant en les cerimònies d'inauguració com en les competicions esportives.

10 Bandera de la Nació dels refugiats.

Amb la construcció del mur de Berlín el 1961, la unió olímpica dels alemanys es va anar desintegrant amb constants conflictes diplomàtics i retrets mutus fins que l'any 1968 [any dels Jocs de Mèxic DF] el COI va acceptar el Comitè Olímpic de la República Democràtica d'Alemanya. Aquest fet va trencar definitivament l'equip unificat i a Mèxic les dues alemanyes van competir per separat. No obstant això, els dos equips van participar-hi amb la bandera de la unió i fins i tot van marxar juntes a la inauguració lluint aquesta bandera. L'escenificació de la separació definitiva arribaria als Jocs de Munic del 72, on cada país va participar amb el seu propi equip i la seva pròpia bandera.

L'any 2016, a Rio de Janeiro, es va incorporar un nou equip participant en els Jocs, que tindrà continuïtat aquest estiu. Es tracta de l'equip olímpic dels refugiats, que aplega tots aquells atletes refugiats d'arreu del món. 10 La iniciativa va sorgir

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

arran de l'esclat de la crisi migratòria a l'estiu de 2015, on milers de persones creuaven diàriament el Mediterrani per cercar una vida millor. La crisi dels refugiats va causar tal impacte en les societats occidentals que va arribar fins i tot als Jocs Olímpics. De cara a la cita de Rio de Janeiro 2016 el COI va anunciar que permetria la participació d'una desena d'atletes refugiats per tal de fer visible el drama migratori i com a mostra de solidaritat cap a tots ells. Aquest primer grup, format per atletes del Sudan del Sud, Síria, Etiòpia i la República Democràtica del Congo, va participar com a equip propi i de forma oficial sota la bandera olímpica. Malgrat això, i arran de la inclusió de l'equip dels refugiats al Jocs, es va crear l'anomenada "Nació dels refugiats" per tal de donar més visibilitat als seus casos. **L'artista refugiada siriana Yara Saïd va crear la bandera d'aquesta nació amb la intenció que aquesta representés l'equip olímpic dels refugiats.** El COI no va acceptar la proposta, però ben aviat el drap es va convertir en tot un símbol reivindicatiu i fins i tot es va poder veure a les graderies de l'estadi olímpic de Rio. A Tòquio 2020 l'equip dels refugiats ha augmentat en nombre d'atletes i ha continuat reivindicant com a seva la bandera de la Nació dels refugiats sense gaire èxit, ja que seguiran competint amb la bandera olímpica. Malgrat això, estan decidits a què algun dia es reconegui la bandera de forma oficial. Es tracta d'una bandera de color taronja amb una franja negra a la part inferior i que està conceptualment inspirada en les armilles salvavides que han de portar els refugiats quan creuen el mar Mediterrani.

L'atleta congoleesa Yolande Mabika, membre de l'equip dels refugiats a Rio 2016, amb la bandera dels refugiats.

Com a curiositat històrico-vexil·lològica hem de destacar un fet que va succeir a les olimpíades de Berlín del 1936. Durant la cerimònia d'inauguració, les delegacions d'Haití (que encara que no va participar en les competicions, sí que ho va fer a la cerimònia) i Liechtenstein van descobrir que tenien la mateixa bandera, exactament igual. Per tal de posar remei, Liechtenstein va incorporar un any més tard una corona a la seva bandera, que ha arribat fins avui dia amb un lleuger canvi a la corona l'any 1982.

Una última curiositat. Si aquest estiu, mirant els Jocs Olímpics, us fixeu en el logo

(11) La gimnasta nord-americana Simone Biles celebra l'or amb el xandall oficial de l'equip i el logo amb la bandera de les 13 estrelles.

del Comitè Olímpic dels Estats Units que apareix en alguns uniformes dels atletes, veureu que la bandera nord-americana que hi ha té només 13 estrelles... **(11)** No cal cercar grans teories de la conspiració, sinó que la raó és ben senzilla: els creadors del logo van considerar que incloure 50 estrelles en una bandera tan petita dintre d'un logo de mides reduïdes podria dificultar la seva reproducció. Per la qual cosa van incloure aquesta bandera, en desús des de l'any 1795, encara que oficial, com la resta de banderes històriques dels Estats Units.

Dani Garrido · ACV

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Les banderes dels àcrates

Hi ha un pensament erroni molt estès que diu que l'anarquisme no entén de banderes, que als llibertaris no els representen i mostren rebuig a aquests draps. No pot estar més allunyada de la realitat aquesta afirmació.

A la història les banderes han servit per identificar nobles, monarques, imperis, estats, però també han enarborat banderes els territoris sense estat, els pobles indígenes, les comunitats, les ideologies, els moviments populars... En general, **qualsevol agrupació d'individus que s'organitzen i tenen reivindicacions que volen donar a conèixer per la massa social, adopta uns símbols d'identitat i molts cops aquests símbols són en forma de bandera.**

Entenc que, quan una persona de l'àmbit àcrata es denomina "anti-banderes", o no s'ho ha pensat gaire bé el terme o es refereix a banderes que representen idees d'estats o nacions concretes per les que pugui sentir rebuig.

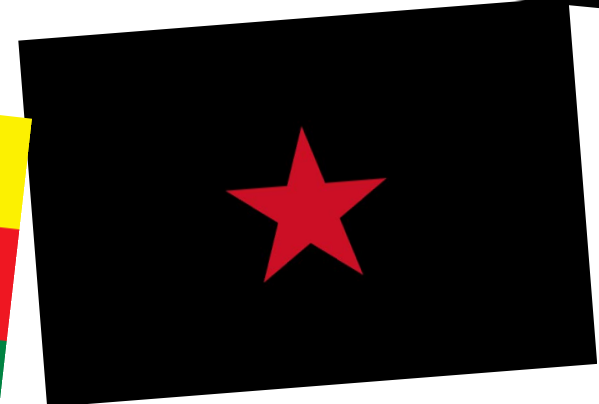
Per demostrar que la vexil·logia i els grups anarquistes, territoris autònoms i moviments àcrates no són incompatibles, aquí veurem un recull de diversos exemples amb els que alguns "anti-banderes" es podrien sentir identificats.

Власть рождает
паразитов.
Да здравствует
Анархия!

СМЕРТЬ

ВСІМ, ХТО НА ПИРИШКОДІ
ДОБУТЬЯ ВІЛЬНОСТІ
ТРУДОВОМУ ЛЮДУ.

English translation

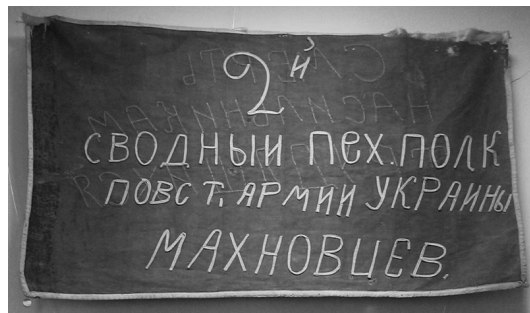
Makhnovia

Makhnovia va ser una **societat anarquista sense estat situada al sud-est de l'actual Ucraïna des de el 1918 fins al 1921**. Sorgit de la mà d'en Nèstor Makhnò amb l'exèrcit negre volien assolir una forma de govern abolint l'estat i el capitalisme. Tractant de sobreviure entre tsaristes, nacionalistes ucraïnesos i l'exercit roig (antics aliats contra els tsars), **van ser declarats finalment contra-revolucionaris i dissolts per negar-se a acceptar el control bolxevic**.

La primera bandera que trobem quan cerquem informació sobre aquest territori es la **bandera negra amb una calavera i un text blanc amb el lema "Mort a tots els que s'interposen al camí de la llibertat del poble treballador"**, però hi ha sospites que aquesta ensenya no formava part de les del seu grup. Al 1927, a la publicació francesa "Delo Truda" Néstor Makhnò publica un text titulat "Als jueus de totes les nacions" on explica que aquesta bandera va aparèixer en una publicació bolxevic que va acusar els makhnovistes d'antisemites i que aquella imatge no tenia res a veure amb el seu moviment ja que ells no utilitzaven cap calavera. De fet, a la imatge publicada pels bolxevics a ["Pogromos Jueus: 1917 - 1921", de Z. S. Ostrovsky, Moscú, 1926] apareixen uns soldats uniformats i sembla que es tracti de nacionalistes ucraïnesos. Per altre banda, **al museu de la ciutat d'Huliaipole (Ucraïna) tenen representada la bandera amb la calavera**.

La inscripció d'aquesta bandera, però, no té gaire relació amb el moviment nacionalista ucraïnès, i el que és més probable, segons el que trobem de la època, és que els makhnovistes utilitzessin banderes negres amb lemes escrits en blanc com l'anteriorment citat o d'altres com el següent que diu: "El poder genera paràsits. Visca l'anarquia!" que va descriure Viktor Belash, un altre líder de l'exèrcit negre.

**Власть рождает паразитов.
Да здравствует
Анархия!**

Editorial

In memoriam

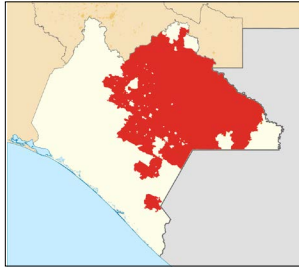
A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Municipis Autònoms Rebels Zapatistes (MAREZ)

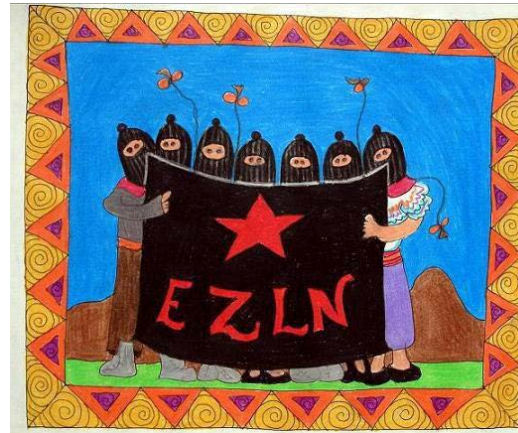
Emiliano Zapata va ser un dels **líders de la Revolució de Mèxic (1910-1920) que va lluitar pels camperols**, per a que la terra fos dels que la treballen i contra els terratinents.

L'1 de gener de 1994, seguint el seu llegat, l'Exèrcit Zapatista d'Alliberament Nacional, amb les sigles en castellà EZLN, declaren l'autonomia de la confederació sense estat formada per diverses localitats declarades en rebel·lia i fora de les lleis mexicanes. Defensen els seus territoris de les autoritats del país i dels narcotraficants. Els seus lemes són clars, "Aquí mana el poble i el govern obeeix" o el concís "Manar obeeint".

La bandera, estel vermell de cinc puntes sobre drap negre, que també la trobem sovint amb la inscripció EZLN, del grup guerriller, te una clara inspiració a un grup guerriller predecessor anomenat Forces d'Alliberament Nacional (FLN) format al 1969.

A l'actualitat, amb el pas dels anys segueixen vivint de forma autònoma, organitzats i coordinats mitjançant les "Juntetes de Bon Govern", i fins i tot aconseguint expandir el territori el 17 d'agost de 2019.

Recentment han iniciat la Gira Zapatista Europea 2021, començant per Galícia, i passant per Barcelona, per donar a conèixer el seu moviment i compartir idees amb col·lectius dels llocs on passen.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Editorial

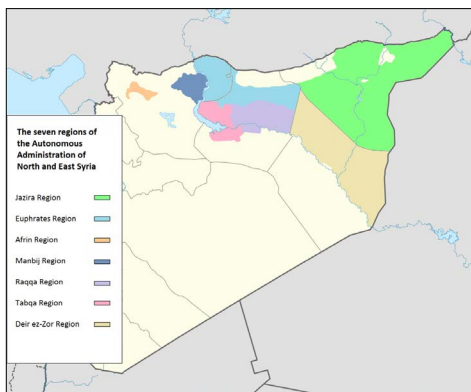
In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

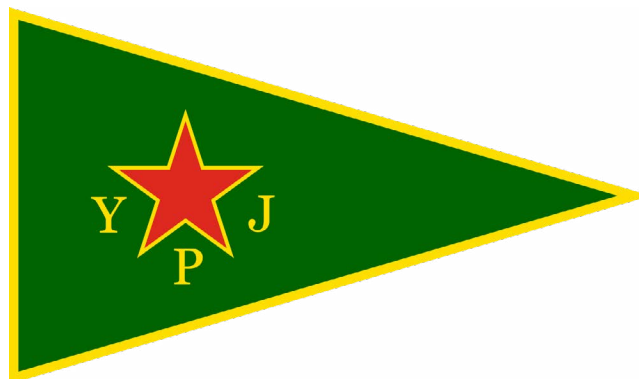

Rojava (Administració Autònoma del Nord i Est de Síria)

Al nord de Síria podem trobar la part del Kurdistan occidental, un territori autònom de facto establert el 17 de març de 2016 en el context actual de la guerra civil de Síria. La forma de govern es inspira en l'ideòleg Abdullah Öcalan, el "confederalisme democràtic", que posa èmfasi en una forma de govern descentralitzada i participativa basada en una democràcia directa, molt semblant a la de teòrics anarquistes com Murray Boockchin amb el "municipalisme llibertari".

La bandera tricolor de Rojava la formen uns colors molt comuns en el simbolisme kurd, representant amb el roig la sang dels màrtirs, amb el verd la natura i amb el groc el sol, que és un element molt comú a la simbologia dels kurds. Inicialment va començar sent al 2012 l'ensena del partit TEV-DEM però amb el pas del temps i tot i no ser oficial, ara és popularment reconeguda i utilitzada per representar aquest territori i la seva administració.

Entre la lluita contra el grup terrorista DAESH i la defensa del poble front les ofensives del govern Turc, aquesta bandera s'enarbora molt freqüentment junt a les banderes triangulars de les forces armades populars anomenades "Unitats de Protecció Popular (YPG)" i les exclusivament femenines "Unitats de Protecció de les Dones (YPJ)" que habitualment han aparegut als mitjans per aquest fet característic d'exclusivitat de gènere femení en una milícia.

Editorial

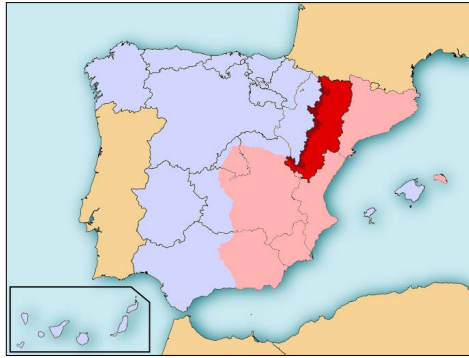
In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Consell Regional de Defensa de l'Aragó

Podria haver destacat la bandera anarquista per excel·lència, la roig i negre, amb les inscripcions de CNT-FAI [sindicat i organització anarquista a l'estat espanyol], però he optat per aquesta que és molt menys coneguda fins i tot pels mes afins al moviment.

El 6 d'octubre de 1936 i en el context de la Guerra Civil Espanyola, el Govern de la República reconeix el Consell d'Aragó com a entitat autònoma a la zona est aragonesa amb capital a Casp. Aquesta regió de caràcter revolucionari es fruit de l'avançament de les columnes provinents de Barcelona i les col·lectivitzacions de terres que van anar defensant al seu pas cap Aragó.

Inicialment format per majoria de membres de la CNT i instaurant pel territori el comunisme llibertari, va incomodar al govern català, comunistes i el govern republicà, que malgrat tot, el 23 de desembre va legalitzar i regular amb la condició de representar els partits integrants del Front Popular. Des d'aquest moment el poder que tenen els llibertaris comença a minvar a principis del 1937, acabant així amb la dissolució del Consell d'Aragó el 10 d'agost i detenint als seus membres llibertaris i 700 anarquistes més per tot l'Aragó.

Malgrat la seva vida efímera, l'experiència aportada sobre aquesta forma d'organització es molt interessant, com també ho és la bandera que ens van deixar. Aquesta bandera es la més simbòlica que trobem en aquest article, incorporant tants elements com idees volia representar. **En les tres franges horitzontals veiem representats, per ordre, els anarquistes, comunistes i republicans.** Amb els quatre pals d'Aragó i la simbologia de l'escut de la regió, veiem la situació geogràfica. La muntanya representant el Pirineu, l'olivera representa Terol i a sota el riu Ebre, representant Saragossa, tot dividit amb la lletra A d'Aragó amb unes cadenes trencades a l'interior, per trencar amb el passat, i el sol naixent com a representació del rebrot que sorgeix després del que han enderrocat els "enemics de la llibertat".

Els llocs on tenim constància que va ser utilitzada la bandera va ser a la **seu de Presidència del Consell d'Aragó a Casp de forma permanent i a la delegació que tenia a Barcelona.** A l'any 2011 va aparèixer un banderí de cotxe oficial en mans d'un col·leccionista que va ser botí de guerra del bàndol nacional. Amb aquest descobriment també tenim constància de que va ser usat també als cotxes oficials.

Jaume Calaf · ACV

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Més enllà de l'arc de Sant Martí

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

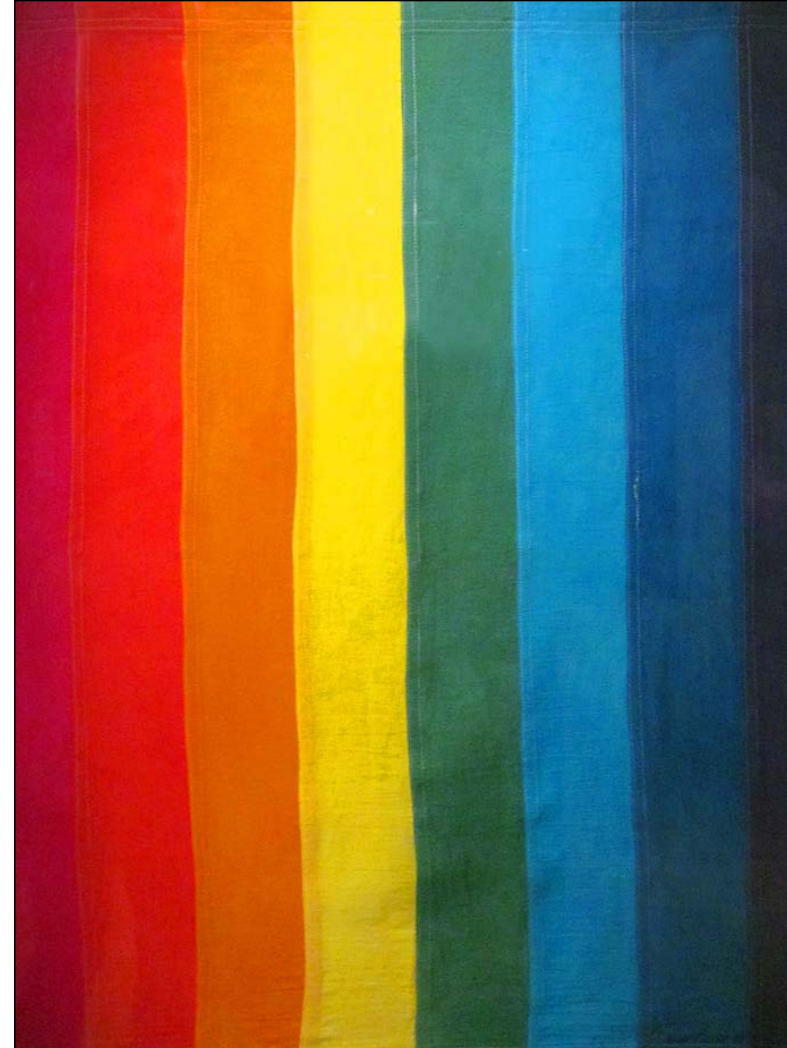
Publicacions

La popular i policromàtica bandera del moviment LGTBIQ+ ha generat, en els darrers anys, un sensacional efecte multiplicador simbòlic a l'entorn d'aquesta reivindicació, que podríem qualificar, joiosament, d'autèntica borratxera vexil·lològica.

En algun lloc més enllà de (la bandera) de l'arc de sant Martí... hi emergeix, en conjunt, una mena de deriva quasi psicodèlica de noves paletes cromàtiques (sempre, drap en pal!) que puen en matisades actituds davant la vida i que demanen pas igual que ho demanaren els primers abanderats del senyal de les faixes multicolor.

A rebuf de la dècada del seixanta del segle XX, la de l'alliberament personal de quasi tot, als Estats Units i de retruc al món occidental, el 1978, l'artista, metge i activista nord-americà **Gilbert Baker** [Chanute, Kansas, 1951 - Nova York, 2017] dissenyava un senyal reivindicatiu pel moviment gai per commemorar l'aniversari del dia de l'Orgull a San Francisco, nou anys més tard dels fets de Stonewall, a Nova York. El regidor electe sanfranciscà **Harvey Milk**, amic de Baker, fou qui l'animà a crear el símbol inspirat en la coneguda cançó del film del "Màgic d'Oz", "Over the rainbow". Era el primer que naixia des de la pròpia reivindicació LGTBIQ+ ja que **fins aleshores l'únic que s'utilitzava era el del triangle rosa**: el distintiu imposat pels nazis als dissidents del Tercer Reich [1933-1945] considerats "desviats" tot i que, també a finals dels 70, se li donà la volta per reconvertir-lo en l'emblema de l'orgull gai.

El primer disseny de la bandera dita de "l'arc de Sant Martí" comptava amb **vuit faixes de colors: Rosa [sexualitat], roig [vida], taronja [salut], groc [sol], verd [natura], turquesa [art], blau [serenor] i morat [esperit]**. Si en molt poc temps, la bandera ja era un estendard d'èxit, l'assassinat homòfob de Harvey Milk, junt amb la de l'alcalde George Moscone el mateix 1978, la convertiren en una **llegenda imbatible**. Arrel dels tràgics fets es generà tal demanda de banderes que, **per manca de disponibilitat tèxtil s'hagué d'eliminar la faixa rosa**. Un any després, **per una qüestió tècnica de visibilitat s'eliminà també el turquesa**. **La bandera quedà tal i com la coneixem avui, amb sis faixes.**

L'any 1978, l'artista, metge i activista nord-americà Gilbert Baker [Chanute, Kansas, 1951 - Nova York, 2017] dissenyava un senyal reivindicatiu pel moviment gai per commemorar l'aniversari del dia de l'Orgull a San Francisco, nou anys més tard dels fets de Stonewall, a Nova York.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Si els colors de l'espectre lumínic ja havien estat sempre inspiradors, aquells anys ho superaren del tot: Casualitat o no, el 1978, **"GreenPeace" batejà el seu primer vaixell salva-balenes com "el guerrer de l'arc iris"** (tot i que amb un altre argument) i hi pintà els colors a l'amura.

Dos lustres i poc més tard, **pacifistes italians començaren a usar-la com a bandera de la pau a les marxes contra la Guerra del Golf (1990-1992)**, sense perjudici per la reivindicació original. Però com sol passar en una "good flag" com aquesta que, a més de no ser bandera "oficial" i ser representativa d'una actitud més que no pas d'algú concret, sempre hi haurà qui aprofiti per anar més enllà: aleshores, enlloc de veure-hi la "bandera definitiva", trobarà un punt de partida per a noves reivindicacions... i noves banderes.

En algun lloc més enllà de [la bandera] de l'arc de Sant Martí... hi emergeix, en conjunt, una mena de deriva quasi psicodèlica de noves paletes cromàtiques [sempre, drap en pal!] que puen en matisades actituds davant la vida i que demanen pas igual que ho demanaren els primers abanderats del senyal de les faixes multicolor.

Vejam-ne la descripció d'unes quantes i la imatge de totes elles.

Bandera de l'orgull transexual

Creada el 1999 per l'activista nord-americana Monica Helms reivindica aquelles persones que tenen un gènere neutre o indefinit o que estan en transició sexual. La bandera consta de **cinc faixes horitzontals iguals: dues blaves a dalt i a baix i dues roses al centre separades per una de blanca**. El rosa i el blau identifiquen els tradicionals colors de les nenes i els nens i la blanca simbolitza la neutralitat o la no definició per cap gènere. **Com la bandera de l'arc de Sant Martí, la bandera trans té el privilegi d'haver entrat al sel.lecte grup de banderes no administratives de les icones emoji.**

Bandera de l'orgull bisexual

Creada el 1998 per Michael Page per donar visibilitat i orgull a la comunitat bisexual. Formada per una **bandera de tamany 2:3 dividida en dues meitats horitzontals rosa i blau, separades per una faixa [1/5 de gruix] de color "lavanda", una fusió dels altres dos**. Els colors rosa i blau representen respectivament la homosexualitat i la heterosexualitat, essent el color lavanda el color de la bisexualitat.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Bandera de l'orgull asexual

De creació anònima, sorgí el 2010 i està formada per tres faixes iguals. La de dalt, negra, representant el col·lectiu asexual, el que no experimenta atracció sexual; una de grisa, que representa un terme mig entre l'asexualitat i la sexualitat, una de blanca, que representa la sexualitat i una de lila, que representa la comunitat LGTBIAQ+ en general.

Bandera de l'orgull de gènere fluid

La bandera d'aquesta identitat transgènere està composta de cinc faixes iguals de diferents colors, per aquest ordre: rosa, blanc, morat, negre i blau. El rosa i el blau representen els gèneres femení i masculí; el blanc, tots els gèneres; el negre les persones que no se'n senten de cap i el morat la fluïdesa d'identitat sexual.

Bandera de l'orgull pansexual

Bandera amb tres faixes horitzontals iguals rosa, groc i blava. D'origen anònim, els colors d'aquesta bandera representen les persones que senten atracció sexual cap a altres persones, independentment del gènere amb el qual s'identifiquen. El rosa s'identifica amb les dones, el blau amb els homes i el groc amb les persones de gènere no binari.

Bandera del gènere "queer"

Dissenyada el 2010 per Marilyn Roxie, cineasta nordamericana de San Francisco. Segons la pròpia creadora, la bandera es podria qualificar de reivindicació de gènere no-binari. Amb tres faixes iguals, el violeta, a dalt, és el color que representa les persones que s'identifiquen amb els dos gèneres [masculí i femení]. El verd, a baix, color contrari al violeta, representa totes aquelles persones que no s'identifiquen amb ser home o dona, sinó que s'identifiquen amb un tercer gènere o amb cap. I el blanc, al centre, representa el gènere neutre.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

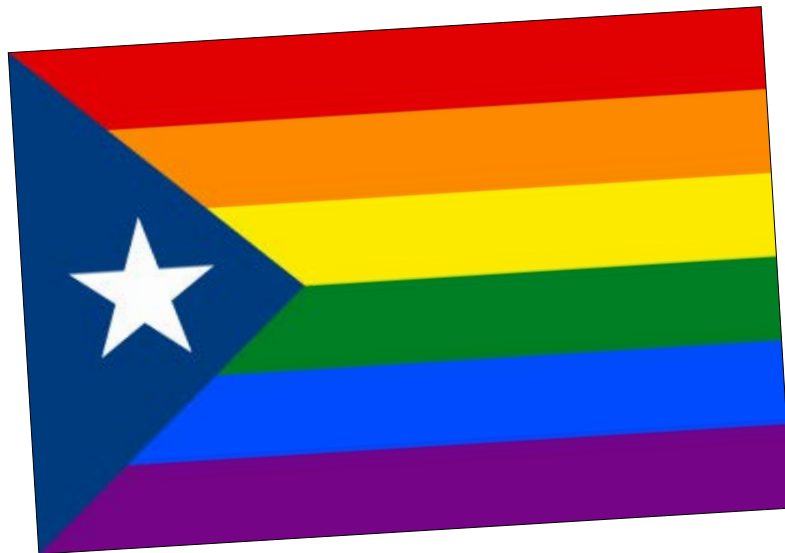

En el cas dels Països Catalans des de fa pocs anys existeix també l'Estelada - arc de Sant Martí: Reivindicació política nacional i personal unides.

Altres banderes que no s'han descrit a l'article però que s'inclouen al mosaic vexil·lògic són variacions [amb o sense repetició] de faixes de diferents colors, representant reivindicacions matisades dins del col·lectiu LGTBIQ+ amb l'excepció d'una de les banderes de l'orgull lèsbic: la destal blanca de dues fulles dins un triangle negre cap per avall, centrat en camp morat.

Són les banderes de l'orgull a-gènere, hermafrodita, hetero-aliat, germandat úrsica, bi-gènere [dues propostes], polisexual, poliamor, leather [estètica cuir], androfília, ginefília, autosexual, skoliosexual [filo-transgènere/no-binari], lithromàntic [a-romàntic], no-binari, llthsexual [atracció no corresposta], trigènere, demisexual, lèsbic i transgènere [ambdues darreres, alternatives]. En el cas dels Països Catalans des de fa pocs anys existeix també l'Estelada - arc de Sant Martí: Reivindicació política nacional i personal unides.

Estelada - arc de Sant Martí

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

"Progress Pride Flag", versió 1.

"Progress Pride Flag", versió definitiva.

Un redisseny, 40 anys després

El 2018, l'any del quarantè aniversari de la bandera de l'arc de Sant Martí, el dissenyador gràfic de Portland, Oregon, **Daniel Quasar, va fer-ne una proposta de redisseny, que anomenà la "Progress Pride Flag"**. Tal vegada aquesta és la bandera gai més controvertida de totes ja que amb ella l'autor pretengué el més difícil: aconseguir tothom. La seva intenció fou la d'incloure col·lectius suposadament infrarepresentats en la gran família LGBTQ+, com la comunitat negra gai. Inicialment, va estampar a dalt dues faixes més [negra i marró] a la bandera tradicional, curiosament retornant al nombre original de la primera bandera de 1978: vuit. Més endavant, aquests nous colors encara van expandir-se al blanc, al blau cel i al rosa [colors de la bandera trans] formant un triangle al pal que s'expandeix per dalt i per baix amb sengles faixes formant un sergent marró i negre.

El resultat si bé és singular, forma una bandera que no sols perd simplicitat sinó que entra en un delicat procés de barroquització. Simbòlicament, a més, la solidaritat que simbolitzen tots els colors units la desplaça l'especificitat que vol representar cada color per separat.

Allunyant-nos però un xic del focus de tots aquests detalls gràfics podem celebrar en general que la policromàtica bandera del moviment LGBTQ+, en els darrers quaranta anys ha estat gresol d'un sensacional efecte multiplicador simbòlic al voltant d'aquesta reivindicació, que podríem qualificar, joiosament, d'una autèntica borratxera vexil·lològica, sense moderació. Brindem, doncs, per això!

Joan-Marc Passada i Casserres · ACV

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Banderes i equips nacionals

Diuen que les banderes són draps de color, però que són les samarretes dels equips esportius? I les samarretes dels combinats nacionals que representen països?

Ara que han acabat els campionats de l'Eurocopa i la Copa Amèrica 2021 podem parlar del color de les samarretes de les seleccions de futbol de diferents països del món. Dins el gran ventall de samarretes i colors, les podem classificar en dos grups: les que tenen els mateixos colors (o alguns) de la seva bandera nacional i els que no en tenen cap. A què obeeix doncs aquest capritx? Veiem a continuació, alguns exemples:

https://twitter.com/ferrer_marc/status/1413687357925216257?s=19

Catalunya

Començaré per la nostra selecció, la catalana, la qual, malauradament ni és oficial, ni tampoc sembla que existeixi un criteri clar en la samarreta. Només cal veure l'evolució dels darrers anys, especialment des de que hi ha interessos comercials, on darrerament hi surten les quatre barres. Tampoc té cap nom que la identifiqui com a la resta de seleccions, en funció normalment del color de la seva samarreta.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Espanya

La roja! Te aquest color perquè així ho va decidir el 1920 el president del Comitè Olímpic Espanyol Gonzalo de Figuerola y Torres en motiu de la participació d'Espanya en els Jocs Olímpics d'Ambers. Va escollir el color vermell i un lleó rampant de color groc, com a escut, configurant així la bandera espanyola. El lleó rampant groc sobre fons negre és el símbol del Ducat de Brabant, que va ser antiga possessió espanyola, el qual tenia Ambers com una de les seves ciutats principals, lloc on hem dit que es disputarien els jocs. A més, el mateix lleó de Brabant apareix en el escut personal del rei espanyol d'aquella època Alfons XIII. Entre els anys 1939-1947 i durant el primer període del franquisme, Espanya va jugar de blau, color de la camisa falangista. A partir de 1947 va tornar al vermell.

Alemanya

Die Mannschaft! Samarreta blanca i pantalons negre, colors de la bandera prusiana i com a escut l'ànguila heràldica, utilitzada pels emperadors del Sacre Imperi Romanogermànic i i en els moderns escuts d'armes d'Alemanya. Durant els anys del nazisme a la samarreta va lluir l'èsvàstica. Durant l'existència de la República Democràtica (1949-1990), la selecció d'aquell país va jugar de color blau amb l'escut comunista de la RDA.

Itàlia

Azzurri! Si la bandera italiana és tricolor verda, blanca i vermella, com és que juguen de blau? Ho fan d'aquest color des de 1911 i es va escollir com alternativa al color blanc i en homenatge al color reial de Víctor Manuel II, primer rei de la Itàlia reunificada (1861-1878). Com a primer escut portava la creu d'argent sobre camper de gules, l'escut d'armes de la casa de Savoia, dinastia del rei Víctor Manuel II. Durant l'etapa de Mussolini, Itàlia va jugar de negre, color de les camises feixistes. Després de la II Guerra Mundial tornarà a jugar de blau, però amb l'escut tricolor de la seva bandera nacional.

Països Baixos

Oranje! La samarreta de la selecció neerlandesa tampoc té res a veure amb la bandera del país. Tot i que el primer partit jugat el 1905 va utilitzar una samarreta blanca amb la bandera holandesa tricolor, a partir de 1907 que juguen de taronja, ja que és el color de la Casa d'Orange, que regna al país des del segle XVI. Com a escut porta el lleó reial rampant com a escut.

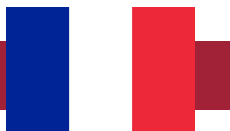
Argentina

Albiceleste! Tot i que va començar jugant de blanc és a partir de 1934 que combina els colors de la bandera nacional en la samarreta. Al llarg dels anys, les franges i la tonalitat han anat variant en funció de la marca esportiva.

França

Les bleus! Inicialment també jugaven de blanc, però el 1919, la Federació Francesa de Futbol, acabada de crear, va imposar la bandera tricolor nacional en el seu uniforme: el blau per a la samarreta, el blanc als pantalons, i el vermell als mitjons. I com a escut al pit, un gall, un dels símbols al·legòrics ancestrals de França.

Brasil

La canarinha! L'equip brasiler vestia de blanc, però la derrota en el Mundial de 1950 que es va jugar al Brasil va significar una tragèdia nacional, fins el punt que per tal de canviar l'energia i enterrar el passat, el diari Correio da Manhã va organitzar, amb el vistiplau de la Confederació Brasileira d'Esports, un concurs per modificar la vestimenta de la selecció amb la condició que la nova equipació tingués els colors de la bandera nacional. El guanyador va ser un jove de 19 anys anomenat Aldyr Garcia Schlee (reconegut escriptor en l'actualitat) amb un disseny de samarreta groga i ribets verds, pantalons blaus i mitjons blancs. El nou uniforme va ser estrenat el 1954.

Anglaterra

The Three Lions! Anglaterra és una dels pocs combinats que mai ha modificat els colors de la seva samarreta. Des de la seva creació el 1872, sempre ha jugat de blanc, com a l'inici de moltes seleccions. La raó és ben simple: era la roba més barata i el color més fàcil d'aconseguir. Com a escut, i fet que li dona sobrenom a la selecció, porta els tres lleons del rei Ricard Cor de Lleó.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Croàcia

Kockastil! La selecció de Croàcia, té com a samarreta les armes tradicionals croates, l'escacat, símbol dels reis croats ja des del segle XI. La primera samarreta es va fer servir el 1990 i va ser un disseny del pintor Miroslav Šutej. El nombre i la mida de l'escacat ha anat variant els darrers anys en funció de la marca esportiva.

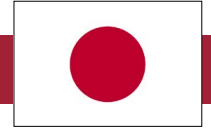
Veneçuela

La vinotinto! Segons creences veneçolanes, barrejant els colors groc, blau, i vermell, els colors de la bandera tricolor nacional surt aquest color, un fet però que no és cert. Una altra teoria del color de la samarreta, i aquest ja sembla més verídics, és que el 1938 la selecció veneçolana va jugar un partit amb els equipaments de la Guàrdia Nacional, ja que es van deixar la seva roba. Aquest uniformes eren de color vi negre i el color ja es va quedar com a emblema del combinat nacional esportiu.

Japó

Samurai! Malgrat que Japó té un sol vermell en un fons blanc com a bandera, el blau és oficial en la seva samarreta esportiva des de 1992. Segons la Federació Japonesa de Futbol simbolitza el mar i el cel del Japó. Una altra teoria és que fa anys la Universitat de Tòquio representava el Japó internacionalment i tenia el blau com a color, i aquest simbolisme va passar a la selecció nacional.

Perú

La blanquirroja! Perú sempre ha jugat amb els colors de la seva bandera, el blanc i vermell. Inicialment el debut de 1926 va jugar a ratlles blanquivermelles, després el 1935 una franja horitzontal vermella en samarreta blanc i a partir de 1936, amb la ja característica franja vermella en diagonal en samarreta blanca. És la única selecció que juga amb una franja diagonal al pit.

Austràlia

Socceroos! Un altre cas d'un combinat amb un color molt diferent que la seva bandera nacional. Inicialment Austràlia va jugar de blau cel, colors dels Estats de Nova Gal·les de Sud i Queensland, però a partir de 1924 va jugar de daurat i verd, colors que tenen la categoria de colors nacionals, ja que també ho són de la flor Golden wattle, considerada un símbol autòcton nacional australià.

Macedònia del Nord

Crveni lavovi! El primer partit oficial de Macedònia del Nord és de 1994, i adopta de la seva bandera, el sol groc amb vuit rajos sobre un cel vermell, el color vermell, per a la seva samarreta. El disseny ha anat variant en funció del capritx de la marca esportiva.

Escòcia

The tartan army! Selecció reconeguda per la FIFA malgrat no tenir un estat propi. L'uniforme escocès és molt semblant a la bandera nacional, samarreta de color blau fosc amb pantalons blancs. L'origen però d'aquests colors són els colors del Queen's Park, equip que va representar a Escòcia en el primer partit internacional, el 1872. Com escut al pit, Escòcia porta un lleó rampant de l'Estendard Reial.

Kosovo

Dardanët! Kosovo el país més jove que ha participat en la fase classificatòria de l'Eurocopa, juga de blau, com la seva bandera, des de 2016, data del seu primer partit oficial. D'ençà ha utilitzat diferents tonalitats de blau en la samarreta, en funció del disseny de la comercialitzadora.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Jamaica

Reggae Boyz! Al llarg de la seva història Jamaica ha combinat en la seva equipació el verd, groc i negre, de la seva bandera. Negre símbol de la força i creativitat de la gent, groc la llum del sol i la riquesa natural, i verd esperança en el futur i la riquesa agrícola. El disseny ha anat variant els darrers anys també per decisions de la marca esportiva de torn. autòcton nacional australià.

Nigèria

Super Eagles! Durant l'època colonial Nigèria era coneguda com els diables vermells per portar samarreta vermella, fins que es produeix un canvi el 1963, després de la independència, al verd que evoca l'agricultura de la seva bandera nacional. El verd ha anat variant també per decisions comercials i s'ha anat combinant amb el blanc, l'altre color de la seva bandera.

Marc Ferrer i Murillo · ACV

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Sabeu que hi ha una bandera dissenyada específicament per a ser vista pels gossos?

La podem trobar a la unitat de l'exèrcit dels Estat Units formada per aquests animals, que porta per nom "K9" (de pronunciació en anglès molt semblant a "canine", i per tant relatiu al gossos). Aquesta unitat celebra el seu dia el 13 de març perquè va ser aquest dia del 1942 l'any en que es va crear. Sembla ser que els gossos només poden veure un cert espectre de colors, que no és el mateix que els humans. Per exemple, no veuen el color vermell.

Per això es va crear [2019] una modificació de la bandera americana que té les barres grogues en lloc de vermelles. Això es va fer per homenatjar als gossos que han servit durant tots aquests anys a l'exèrcit.

Més informació a:

<https://www.dogingtonpost.com/for-k9-veterans-day-national-wwii-museum-raises-american-flag-the-way-dogs-see-it/>

<https://www.jeremy-hagen.com/k9-veterans>

Joan Mestres · ACV

English translation

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Tots els vexil·lòlegs del món compartim una mateixa activitat cultural

Els vexil·lòlegs som gent més aviat tancats, podem investigar, escriure i jugar el solitud. A més, l'era telemàtica ens ha permès fer aquestes activitats encara més sols; tanmateix, també ens ha facilitat el contacte amb altres companys vexil·lòlegs d'arreu del món. En aquest apartat anirem informant-vos de les persones, associacions, activitats, congressos i demès, que ens facilitin les connexions amb els altres companys. Recordeu: Tots els vexil·lòlegs del món compartim una mateixa activitat cultural.

En aquest número us parlem de la Flag Society of Australia.

Flags Australia. Flag Society Australia Inc.

Tal com diuen a la seva web:

"Flags Australia is the operating name of the Flag Society of Australia Inc, which is a not-for-profit incorporated association that brings together individuals interested in researching, preserving and publishing information on Australian and international flags. The study of flags is called vexillology".

Reproduïm a continuació les fitxes d'informació de la FIAV i de FOTW.

FIAV

Flag Society of Australia Inc. (doing business as Flags Australia) (FSA)

Post Office Box 233
MILSONS POINT NSW 1565
Australia

Type:	Association
President/Other:	Ralph D. Kelly, president
Secretary/Other:	Ralph G.C. Bartlett, secretary
Telephone:	61 2 9481 0978 [Ralph D. Kelly]
E-mail:	ralphkelly@flagsaustralia.com.au [Ralph D. Kelly]
Website:	http://www.flagsaustralia.com.au
Established:	August 20, 1983
Member Since:	May 28, 1985 [number 23]
Territory:	Australia
Periodical Publication:	Crux Australis [ISSN 0814-5008; English; quarterly; since 1984]

FOTW

<https://www.fotw.info/flags/vex-fsa.html>

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Singularitats

La FSA va accedir a la FIAV el 1985, amb el congrés celebrat a Madrid. On vam tenir el primer contacte amb Ralph Barlett.

[Dalt] Ralph Barlett, Emil Dreyer, Sebastià Herreros, Adolfo Durán, Günter Mattern, Arnold Rabbow.

[Baix] Aleš Brožek, Whitney Smith, Josep Tormo, Roberto Breno, Kevin Harrington i ??.

Adolfo Durán, Ralph Barlett, Josep Tormo, Sebastià Herreros, Emil Dreyer, Aleš Brožek.

- La FSA publica un **excel·lent butlletí, el Crux Australis**, del que l'ACV tenim uns quants exemplars, obtinguts per intercanvi.
- Te una excel·lent informació de les **banderes australianes actuals i històriques** i també de la pregunta de actualitat: **A New Australian Flag?**
- Una **bona relació de contactes, novetats, llibres, etc.**
- I finalitzarem amb un apartat molt interessant, el **VEXVENTURES**, editor d'unes làmines de banderes estupendes.

Més informació a:

Introducció i Història. <http://www.flagsaustralia.com.au/FSA.html>

Crux Australis <http://www.flagsaustralia.com.au/Crux.html>

Banderes australianes. <http://www.flagsaustralia.com.au/AustralianFlag.html>

Austràlia hauria de tenir una nova bandera?. <http://www.flagsaustralia.com.au/newflag.html>

Recursos. <http://www.flagsaustralia.com.au/Resources.html>

VEXVENTURES <http://www.flagsaustralia.com.au/Vexventures.html>

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Ralph G.C. Bartlett

Ralph s'ha interessat per les banderes des de la infància. El 1983 es va convertir en co-fundador i Secretari de la "Flag Society of Australia", també coneguda com a "Flags Australia".

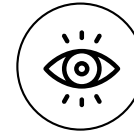
Membre executiu de la Societat des de que es va establir el 20 d'agost de 1983, fent de Tresorer, Editor, President i actualment, per segona vegada, Secretari. També ha estat en els comitès organitzadors del ICV 13 - Melbourne al setembre de 1989 i del ICV 26 - Sydney a l'agost/setembre de 2015.

El 2003 va ser reconegut com a Fellow de la FIAV.

«Tots aprenem els uns dels altres»

Quan i com et vas començar a interessar en les banderes i la vexil·logia?

Quan era un nen, primer em vaig interessar en les nacions del món mentre escoltava les històries de la meva difunta mare sobre els seus **viatges en bicicleta a través d'Europa Occidental cap a meitat dels anys 50, incloent el viatge en vaixell des d'Austràlia fins a Gran Bretanya i de tornada**. Al mateix temps el meu difunt pare, que era nascut a Gran Bretanya i va conèixer la meva mare a Gran Bretanya i la va seguir a Austràlia, tenia una **col·lecció de mapes fascinant**. Poc després de que jo naixés la meva mare va començar una col·lecció de segells usats amb l'esperança que jo m'hi interessés. Així va ser i llavors vaig decidir posar una imatge de la bandera de cada país encapçalant la primera pàgina. Després **vaig descobrir que els països canvien de bandera i vaig voler saber el perquè**. Llavors vaig descobrir que un banc australià va fer una **publicació gratuïta de banderes de totes les nacions del món**, que vaig aconseguir en una sucursal d'aquest banc i que s'anava actualitzant cada dos anys. Per tant vaig recollir cada nova edició. **25 anys més tard em va contractar**

Vaig descobrir que els països canvien de bandera i vaig voler saber el perquè.

aquest mateix banc per editar la mateixa publicació de banderes. Així és com va començar el meu interès per les banderes.

Vaig saber de la **vexil·logia** després de llegir un article en un diari local al **juliol de 1983** sobre una persona que també estava interessada en banderes i volia conèixer altres persones amb el mateix interès. Aquell article publicava el seu número de telèfon, al qual vaig trucar. Unes altres cinc persones interessades en banderes també van trucar, i un mes més tard, el **20 d'agost de 1983 ens vam reunir tots i vam decidir establir la "Flag Society of Australia"**. Aquesta va ser la primera vegada que vaig escoltar i saber sobre la paraula "vexil·logia".

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Admires a algun vexil·lòleg en particular? Per què?

La vexil·logia m'ha posat en contacte, tant personalment com per correspondència amb moltes **persones meravelloses que comparteixen el meu interès per les banderes**. Admiro aquells vexil·lòlegs fundadors que van crear les primeres associacions i que també van crear la nostra institució internacional, la FIAV, fent possible que vexil·lòlegs individuals formessin les seves associacions locals i, en la mesura del possible, que es trobessin cada dos anys en el Congrés Internacional de Vexil·logia (ICV). **He tingut el plaer enorme de ser a 18 ICV, incloent acollint dos d'ells**. Tot i que he gaudit cadascun d'ells, tinc una especial estima pel meu primer congrés, a **Madrid el 1985**, i després un altre cop a **Barcelona el juny/juliol 1991**, quan la meva mare i jo vam ser cuidats i benvinguts per vosaltres en cadascun dels dos congressos. Vaig estar molt content de retornar la càlida acollida quan vosaltres i la vostra filla van venir al Congrés de Sidney al 2015.

He de mencionar que el **Dr. Whitney Smith** i jo érem molt bons col·legues vexil·lològics i bons amics personals. He agraït molt això i el seu ajut durant més de 30 anys i em va entrar molt la seva malaltia i finalment la seva mort al novembre de 2016.

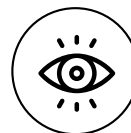
Es diu que els vexil·lòlegs són un entre un milió. Penses que realment sou una minoria i com ets sent al respecte?

Sí. **Som un entre un milió i n'estic orgullós, d'això**. Tenir aquest interès tan especialitzat ha sigut molt útil moltes vegades fent recerca de banderes i accedint a banderes i a la informació relacionada.

Tenint en compte les diferents revolucions que hem experimentat als segles XX i XXI, creus que la vexil·logia ha evolucionat com ho han fet altres camps d'estudi? A nivell tecnològic, humà, cultural...?

La vexil·logia ha evolucionat clarament i ha crescut amb l'ús de les millors tecnològiques per la **recerca, la comprensió i el registre de la la informació de banderes localment, nacional i internacional**.

He canviat des d'enviar cartes físiques a enviar-les per e-mail, i a fer servir instruments de cerca per accedir a informació històrica i actual sobre banderes. Tot i que no hi ha res millor que les **trobades cara a cara amb les persones**, l'e-mail, internet i més recentment el software audiovisual ha fet possible estar en contacte regularment amb el públic i col·legues vexil·lològics, només estrenyent un botó.

Som un entre un milió i n'estic orgullós, d'això. Tenir aquest interès tan especialitzat ha sigut molt útil moltes vegades fent recerca de banderes i accedint a banderes i a la informació relacionada.

De quines associacions vexil·lològiques formes part i quines activitats hi portes a terme?

Soc **co-fundador i Secretari de la "Flag Society of Australia"**, també coneguda com a "Flags Australia". He estat membre executiu de la Societat des de que es va establir el 20 d'agost de 1983, fent de Tresorer, Editor, President i actualment, per segona vegada, Secretari. També he estat en els **comitès organitzadors del ICV 13 - Melbourne al setembre de 1989 i del ICV 26 - Sydney a l'agost/setembre de 2015**.

Editorial

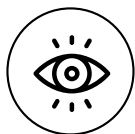
In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

La vexil·lologia m'ha donat un sentit enriquidor i plaent a la meua vida, junt amb moltes amistats al voltant del món. La vexil·lologia ha de donar (i sempre ho ha fet) la benvinguda per igual a tothom que tingui interès en les banderes, independentment del seu passat, la seva educació o professió. Tots aprenem els uns dels altres.

Com veus el treball de la FIAV al món i com creus que hauria d'evolucionar en el futur?

La FIAV es va fundar per **facilitar que s'ajuntessin vexil·lòlegs d'arreu del món, posar-los en contacte amb les associacions vexil·lòlogiques locals o animar-los a fundar noves associacions.**

També fomenta recerca d'alta qualitat i aconsella/recomana a les associacions que en són membres a acollir els Congressos Internacionals. Com a ex Secretari General per a Congressos de la FIAV (1989-1997), puc dir que cada membre passat i present del Consell Directiu de la FIAV ho ha fet el millor que ha pogut, amb els malentesos puntuals entre el Consell Directiu i les associacions membres.

Com viuen la teua passió per la vexil·lologia la teua família, pares, amics o fills?

La meua família i amics sempre m'han animat en el meu interès per les banderes, encara que a vegades pensin

que sóc una mica obsessiu. La meua parella, la Elizabeth, com jo mateix, gaudeix trobant a tothom als congressos i viatjant a nous llocs del món. **La gent es sorprèn de la informació sobre banderes que descobreixo en la meua recerca.**

Col·leccions banderes? Quina bandera o banderes són les més especials en la teua col·lecció o quina voldries afegir-hi?

Tinc la meua col·lecció de banderes, que està relacionada sobretot amb els llocs que he visitat en els ICV en els que he participat.

En els darrers anys he ampliat la meua col·lecció de banderes australianes i la mostra de banderes internacionals per mostrar en xerrades a comunitats locals.

Al 2013 vaig esdevenir el custodi de centenars de banderes internacionals, en dues grans col·leccions rebudes del difunt President de la nostra Societat i de la Biblioteca Estatal / Museu de Victòria.

Una de les meves primeres banderes és una **"War Savings Bond" de la Segona Guerra mundial, de Leeds, Anglaterra. La vaig trobar en un mercat de cap de setmana**

fa uns trenta anys. Tot i que estava bruta, es mantenia sorprenentment, en bones condicions. La vaig rentar amb cura i ara l'ensenyo a les meves xerrades sobre banderes. Més tard vaig descobrir que aquest tipus de bandera apareixia en el primer exemplar del butlletí del "The Flag Institute" anomenat "Flagmaster" - Primavera 1971.

Les banderes generen passions al món, i són grans símbols, especialment de països. Penses que una bandera està lligada a una emoció? Per què?

Les banderes són per naturalesa objectes emocionals. Representen els esforços humans, tant si són personals, d'una organització, un acte, una regió, una nació o una organització internacional. Per això són molt emocionals, tant si són per bones emocions o dolentes. Les banderes associades a Forces Armades sovint comporten la resposta més emocional ja que representen tot sovint la tràgica pèrdua de vides.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Compartint: Roger Baert/ Flag Heritage Foundation

Començarem aquest apartat amb una doble col·laboració entre un molt bon amic, **Roger Baert**, secretari de la Societas Vexillologica Belgica, qui sempre ho ha compartit tot, i una associació, The Flag Heritage Foundation, membre de la FIAV, fundació sense socis, administrada per una junta directiva de tres membres, actualment, **Kirby A. Baker (chair)**, **Scot M. Guenter**, i **Anne M. Platoff**, fundació que te per missió la de compartir i col·laborar en el coneixement y estudi de les banderes.

El projecte de Roger Baert, sempre en actiu, te per nom SIGNA MUNDI i, segons paraules del propi autor, *te per objecte oferir, en un espai reduït, una visió sinòptica de l'evolució vexil·lològica dels estats del món d'acord amb l'evolució política de la regió.*

El treball recull en cada document de cada país les informacions d'altres bases de dades com *World Statesman* <https://www.worldstatesmen.org>, *Countries & Territories since 1900* <http://1900.ethnia.org>, *Bandiere. Passato e Presente, 2003-2015*, de Roberto Breschi <http://www.rbvex.it>, algunes webs específiques i les dos que ens mostren més banderes a Internet: *Flags of the World* <https://www.crwflags.com/fotw/flags/> i la Viquipèdia en totes les seves llengües <https://ca.wikipedia.org/wiki/Bandera>; sempre indicant l'enllaç oportú, la qual cosa ens permet ampliar la informació en tots els sentits.

SIGNA MUNDI

<https://www.flagheritagefoundation.org/signa-mundi/>

Roger Ph. Baert
<https://www.flagheritagefoundation.org/signa-mundi/about-the-author/>

Cal destacar el conjunt de làmines de banderes dels temps passats:
<https://www.flagheritagefoundation.org/signa-mundi/flag-charts-past-times-tableaux-de-drapeau-des-temps-passes/>

THE FLAG HERITAGE FOUNDATION

<https://www.flagheritagefoundation.org>

Objectius. <https://www.flagheritagefoundation.org/who-we-are/>

En record de David Phillips. <https://www.flagheritagefoundation.org/news/david-phillips-1944-2020/>

¡En record de Whitney Smith. <https://www.flagheritagefoundation.org/news/whitney-smith-1940-2016/>

Donació de la Fundació al *Dolph Briscoe Center for American History* a la Universitat de Texas, Austin, per a preservar la biblioteca del Dr. Whitney Smith. https://www.flagheritagefoundation.org/news/whitney-smith-flag-research-collection-donation/?doing_wp_cron=1625502722.0894451141357421875000

Universitat de Texas. *Briscoe Center for American History: A Guide to the Dr. Whitney Smith Flag Research Center Collection, 1700's-2013 [bulk 1957-2011]*. <https://legacy.lib.utexas.edu/taro/utcah/03571/03571-P.html>

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

29è Congrés Internacional de Vexil·lologia

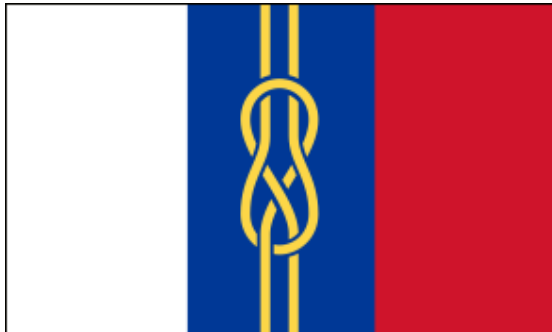
Ljubljana, Eslovènia

Els problemes que presenta la COVID ha obligat a anul·lar el 29è Congrés Internacional de Vexil·lologia previst pel 12 al 16 de juliol d'aquest any. L'actual previsió és celebrar-ho del 11 al 15 de juliol de 2022.

És una gran oportunitat per renovar el contacte amb els nostres companys i per introduir als nous membres de l'ACV a la finestra mundial de la Vexil·lologia.

Us adjuntem l'enllaç al 29ICV per que aneu preparant les comunicacions a presentar i la maleta per passar una setmana perfecta.

<https://www.icv29ljubljana.com/en>

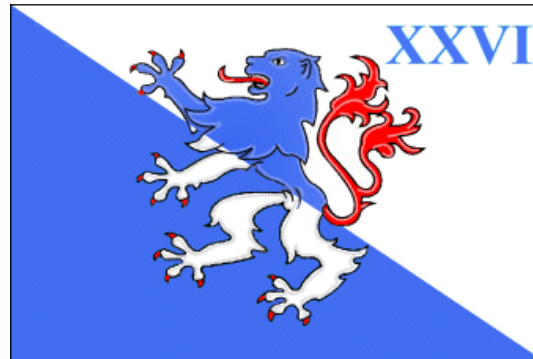

XXVI Convegno Nazionale de Vessillologia Centro Italiano Studi Vessillologici (CISV)

L'11 i 12 de setembre, el CISV celebrarà el seu congrés anual a Brescia, Lombardia.

Aquest congrés és el corresponent a l'any passat, anul·lat per causa de la pandèmia. Aquest any es celebrarà amb presència personal i també en connexió telemàtica a través de ZOOM.

Trobareu tota la informació a: <http://www.cisv.it/brescia26d.html>

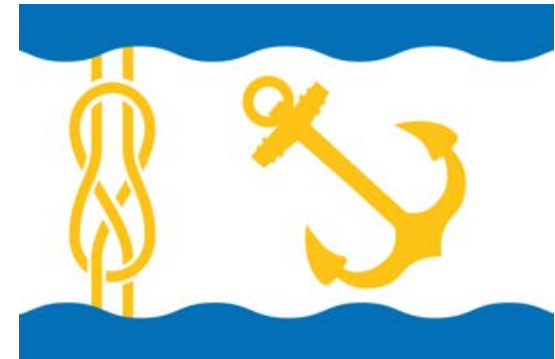

XXXVI Congreso Nacional de Vexilología Sociedad Española de Vexilología (SEV)

L'1, 2 i 3 d'octubre la SEV organitza el seu 36è congrés. Aquest any es celebrarà a Marín, Pontevedra.

La SEV ens ha enviat el díptic informatiu: https://drive.google.com/file/d/1thN-1oW9BnVOAZfJLzbpt0iYMMAZ_R9g/view?usp=sharing

El formulari d'inscripció telemàtica el trobareu a: <https://vexilologia.org/congresos/>

Editorial

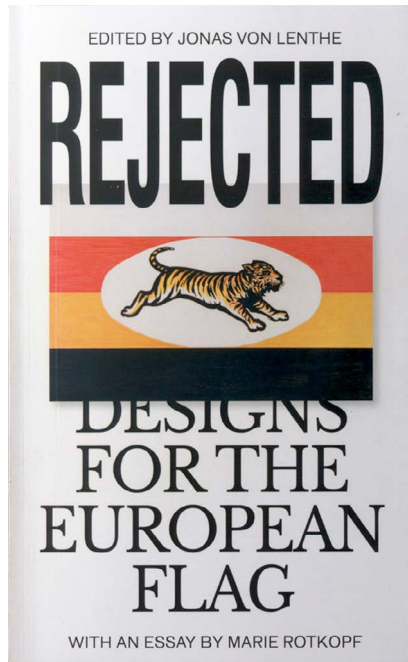
In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Jonas von Lenthe:
Rejected: Designs for The European Flag. With an Essay by Marie Rotkopf.

Editorial: Wirklichkeit, Berlin.

Segona edició, 2021

idioma: Anglès, alemany i francès

Pàgs.: 192

ISBN-13: 978-3948200039

Dimensions: 18 x 13 cm.

NOVETATS

Jonas von Lenthe, dissenyador, va recollir i ara publica les 150 propostes rebutjades de la bandera de la Unió Europea.

Marie Rotkopf, escriptora, poeta i crítica cultural franco-alemanya, "que ofereix una anàlisi clara de la situació política actual a Europa" (paraules de Jonas von Lenthe).

Un parell de propostes singulars: Entre les 150 propostes trobem un parell de molt singulars, que els vexillòlegs reconeixem immediatament. Les dos són d'autors desconeguts. La primera és la de la portada ①, que identifiquem com una bandera de Malàisia. Concretament, la de la Federació Malaia entre 1895 i 1950. Potser hauríem de dir que podria ser una broma, un model de federació o una mala còpia.

<https://www.fotw.info/flags/my1905.html>

La segona, també d'autor desconegut, té un paral·lel molt acusat amb una bandera hispànica. La denominada *Bandera de la Raza* o *Bandera de la Hispanidad* ②.

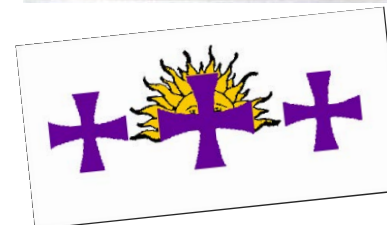
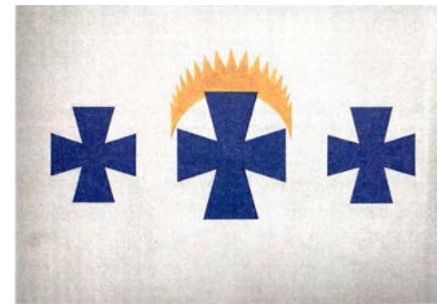
Potser, l'autor d'aquesta proposta coneixia que el lema de la *Bandera de la Raza*, adoptada en 1932, era JUSTICIA, PAZ, UNIÓN, FRATERNIDAD, i que amb un canvi del color morat pel blau i una simplificació del sol, podria representar la Unió Europea.

<https://www.banderasvdk.com/blog/bandera-de-la-raza/>

<https://www.fotw.info/flags/int-raza.html>

① La proposta de la portada la identifiquem com a la bandera de la Federació Malaia entre 1895 i 1950.

② Una altra de les propostes té un paral·lel molt acusat amb una bandera hispànica: la denominada *Bandera de la Raza* o *Bandera de la Hispanidad*.

Més informació a:

<https://www.monde-diplomatique.fr/2021/02/ROBERT/62777>

<https://www.printedmatter.org/catalog/58085/>

https://europa.eu/european-union/about-eu/symbols/flag_es

<http://www.bauhaus-imaginista.org/team/181/jonas-von-lenthe?0bbf55ceffc3073699d40c945ada9faf=3uu9o83nisc9a253abtlvhseb2>

<http://www.marie-rotkopf.net>

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Luis Sorando Muzás: *Banderas y estandartes del Museo del Ejército (1843-1931). Las banderas de Ultramar: Cuba, Filipinas y Puerto Rico*

El passat 21 de juny de 2021, la Subdirección General de Publicaciones y Patrimonio Cultural del Ministerio de Defensa va publicar el tercer volum del gran treball que porta fent des de fa 30 anys el nostre company Luis Sorando Muzás: "Banderas y estandartes del Museo del Ejército (1843-1931). Las banderas de Ultramar: Cuba, Filipinas y Puerto Rico"

Més informació a:

<https://publicaciones.defensa.gob.es/banderas-y-estandartes-del-museo-del-ejercito-1843-1931-artilleria-ingenieros-carlistas-y-trofeos-catalogo-razonado.html>

A través del nostre butlletí, la vexil·lologia ha arribat al gran públic

Joan Mestres va enviar el "Vexil·la" a unes 70 persones i un d'ells treballa a Radio4, l'emissora de ràdio catalana de RTVE. Aquesta emissora es va posar en contacte amb Joan per demanar-li una entrevista, per tal que pogués explicar-li la vexil·lologia. Com és habitual per a les persones que no en saben, creuen que és un estudi molt estrany i sempre fan la mateixa pregunta: quantes banderes coneixeu?. En Joan, que fa anys que es dedica al món de la vexil·lologia, va aprofitar al màxim la situació i va fer una bona feina: la divulgació de la vexil·lologia.

Més informació al minut 28:40 d'aquest podcast.

<https://www.rtve.es/play/audios/en-directe-a-radio-4/eros-massius-catalunya-vexillologia/5896381/>

ASSOCIACIONS

Sociedad Española de Vexilología (SEV)

Si en el número anterior us vam informar de les publicacions del CISV, en aquest us informarem de les publicacions de la SEV, que podreu fullejar i adquirir si assistiu al congrés de Marín.

A l'apartat "tienda" de la seva web podeu trobar una excel·lent quantitat de publicacions tant generalistes com monogràfiques de les banderes i escuts de les províncies on es celebren el congressos.

També podeu trobar el 159 números del butlletí "BANDERAS", publicat des del 1979.

Tots els exemplars es poden comprar, excepte el numero 1-2, esgotat, que amb molt bon criteri, la SEV ens ho regala.

Més informació a:

<https://vexilologia.org/tienda/>

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

EDITORIAL Sharing

Ten years ago, in 2011, during the 24ICV in Alexandria, Washington, Annie Platoff librarian of the University of California Santa Barbara (UCSB) presented to the attendants a new, quite interesting project: VexIndex, the creation of a database to index all the vexillological material in the world, complemented with the construction of a digital library in the web of each association. Annie requested the collaboration of associations and people. We joined the list. Ten years have elapsed and the VexIndex is still a project.

VexIndex, which is a good project, might be lead and powered by the FIAV.

The FIAV is this umbrella under which the entities shelter but sometimes the water leaks through. We would like that the new president Zeljko Heimer, look into this and other subjects with the aim of renewing it.

FIAV has already taken a first step in the "sharing" concept, by publishing the minutes of the international congresses. In any case, Steve Knowlton (librarian for [United States] History and African American Studies, in Princeton University and current editor of NAVA's Vexillum) and was the first to create a web with these minutes. By the way, I recommend the reading of the speeches in French of Klaus Sierksma and Withey Smith at

teh Opening of the first FIAV Congress in Muiderberg, Netherlands. Sierksma says that 10 nationalities and 7 countries from 3 parts of the world were attending. He always said that was Frison. You will see that Sierksma talks about banistique and Smith about vexillology.

We publish our newsletter in digital format to be able to share it with everybody, members and non-members. Our first issue, Num1 3rd Era, had an excellent circulation and reach because many of the 155 associations and friends who received it and forwarded it to their members and friends and, in total our newsletter has been opened 1.888 times!

Thank you all for sharing!

And staying with the word "sharing", this month of May Sant Climent de Llobregat, village of the district of Baix Llobregat, in which live together the way they can: The urban pressure, the industry, two airports and the largest vegetable production in Catalonia and the village where 40 years ago we founded the Associació Catalana de Vexil·logia (ACV). So here, in Sant Climent has been inaugurated the new library in a building which was a summer house of an affluent family at the post-war time, the Altisent. The library carries the name of the family and is host (thanks to the generosity of the Town Council, his mayor, Isidre Sierra, the Councillor for Culture, Montserrat Fulquet, the Director Eva Jiménez and the "Diputació de Barcelona", the first vexillological collection, with more than

English translation

300 books, becoming the first library about Vexillology in Continental Europe, following the model of the William Crampton Library of the Flag Institute.

Sant Climent shares with the world part of its bibliographic collection about vexillology gathered by Sebastià Herreros. Through the Aladí and Atenea catalogues, it will be possible to access the collection of the library of Sant Climent de Llobregat and send books to more than 400 libraries around Catalonia. We keep sharing!

Interview Mayor of Sant Climent de Llobregat.

Ca l'Altisent Library has decided to welcome several specialized collections. Which ones are they?

We count on the vexillological collection, but also one dedicated to the Municipality with all works related to Sant Climent de Llobregat, either for the subject or for the authorship, and another one dedicated to the cherries. This one has been created because our cherries have a special recognition and because they are the symbol and pride of the municipality.

What took you to create a specialized collection on vexillology?

First of all, we wanted that Ca l'Altisent Library had a distinctive feature that

makes it unique and special, and then the special relation that we always had with the Associació Catalana de Vexil·logia which was a clear invitation to create such a collection with this kind of information.

This is going to be the first library with a specialized nucleus on vexillology in continental Europe. What does it mean for Sant Climent?

We are proud to become a reference on this matter. Flags and other signs are part of our shared history, of the heritage of the peoples and in general the culture.

Interview Director of Sant Climent de Llobregat Library, Ca l'Altisent.

Which collections are today available at Ca l'Altisent library?

Currently we have a collection of more than 200 documents about vexillology in general, vexillology at international level, at Spanish and its Autonomies level and on Catalonia, Valencia and Balearic Islands.

On top of that it also includes some documents on maritime vexillology and the army, and also some about Stateless Nations. We also have minutes of the FIAV congresses.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

**Is it possible to access it by internet?
How?**

For the time being, the collection is in the process of cataloguing, which requires some time of analysis and technical process of the documents through a specific format of cataloguing which will allow the consultation and localization via the "Catàleg Aladí" which grants access to all the collections of the "Xarxa de Biblioteques Municipals de la Diputació de Barcelona".

How many libraries does it reach?

Once the collection is entered in the "Catàleg Aladí" its bibliographical data will be accessible and it will be able to get it on loan from any of the 228 libraries within the Barcelona area. But thanks to the "Catàleg Atena" which grants access to the Public Reading System of Catalonia it may also be accessed from any of the 400 libraries around Catalonia

If I am interested on a book from your library, can you send it to the library in my town?

Yes, once the document is identified, you should go to your nearest library (or by using the "Catàleg Atena") to find it and order it to your library of reference.

Is there a service or an international agreement among libraries?

Being the public library a service of proximity, its function is to make available to all citizens an updated

collection of documents with the objective to guarantee the free access to knowledge, thought, culture and information. For this reason we can find documents about all subjects and fields.

There is no international agreement among public libraries to access the documents, but we are lucky to have a great network of public libraries in Barcelona with a long history (over 100 years) which allows us to enjoy a service of interlibrary loans without any additional costs.

Besides that, with the commissioning of the new service of "Catàleg Atena", we can also benefit from the access of documents also from any other locations in Catalonia.

The collective "catàleg Atena" allows an easy access to the documents in two catalogues: "Aladí" and "Argus". The users of the libraries which form the System of Public Reading of Catalonia can make requests online to the interlibrary loan line for documents which are not in their library or in libraries in their municipality or bibliobus.

The institutions that participate are the "Gerència de Serveis de Biblioteques de la Diputació de Barcelona", the "Servei de Biblioteques del Departament de Cultura de la Generalitat" and the "Consorci de Biblioteques de Barcelona".

Flags at the Olympic Games

The Olympic games are back and with them, flag festival everywhere. In the stands, the scoreboards, the classifications, the uniforms,.. This is maybe the international event in which the stands are more colourful, filled with flags.

It may seem obvious that each athlete competes with the flag of the country that represents, but this has not always been the case; even more, in almost all the Olympics there have been cases of some athletes competing under a flag which was not official one for the country that they were representing. The Olympic Games reflect the international geopolitical events and the representativeness of flags has always been the weapon used to reflect the conflicts and reconciliations. This year's edition will not be different.

Next summer in Tokyo we will not find in an official way the Russian flag representing its country. Instead, the Russian athletes will participate representing the Russian Olympic Committee and under the flag of such Committee. This is the result of sanctions imposed by the International Olympic Committee (IOC) to Russia for the supposed doping plot of the athletes organized at national level. The case was unveiled some years ago and pointed to the highest positions

in the country. In fact, the immediate suspension of the Russian Olympic Committee resulted in the ban of the official participation of Russia in the Winter Olympic Games in 2018. Its athletes had to compete as members of the "Russian athletes team" under the Olympic Games flag. In 2019, the World Anti Doping Agency (WADA) decided to exclude Russia from all sport events. This measure was reduced later by the Court of Arbitration for Sport after the Russian appeal. Thus, Russia was finally excluded from the Summer Olympics in Tokyo 2020 and from the Winter Olympic in Beijing 2022. The IOC will allow the participation to those Russian athletes who had proved being "clean" on doping and they will do it individually under the name of the Russian Olympic Committee. This sanction means that in the Tokyo Olympics the name of Russia will not appear on the athlete's uniform, the Russian hymn will not be played in the podiums (it will be replaced by the Concert for piano Num. 1 by Tchaikovsky) and of course the Russian flag may not be used at any time, as they will be represented by the flag of the Russian Olympic Committee.

Despite these sanctions, Russian athletes will be able to use the colours of the flag on the uniforms, because IOC approved the design, as it was considered that was within the restrictions.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

These will not be the first Summer Olympic Games in which Russia will not participate with its official flag. In 1992 edition, in Barcelona, the IOC decided to gather the athletes from the ex-Soviet republics [let's remember that the USSR was dissolved one year before the event], except the Baltic republics, in one single team named "Unified Team", which competed officialy under the Olympic flag. Despite this, the athletes belonging to this team who achieved a medal were able to go to the podium with the flag of their original country.

The Barcelona Olympics saw as well the return of South Africa after thirty two years. From 1960 the participation of the country in the Olympics was banned as condemn to the racist regime. A few months before the beginning of the competitions the SouthAfricans approved by referendum the abolition of Apartheid and the return to the universal suffrage, but it would still take two years until the approval of the new national flag which represented the change of regime. As in August 1992 the official flag of South Africa was still the same which had represented the racist estate, the South African Olympic Committee decided to use a specific interim flag for the participation of the country in the Barcelona Olympics. It is a white flag with a grey diamond in the center which represents the mining tradition of the country. Onto it, the Olympic rings and three waves in blue, red and green, representing the sea, the land and the agriculture respectively.

One of the non official flags that will also be displayed during the Tokyo Olympics will be that of the Taiwanese delegation, which is used since the Olympics in Los Angeles 1984. It is since that time that this country competes officially under the name "China Taipei" and it uses a flag created on purpose for the sport events.

The origin of it all can be found during the years after the Chinese civil war, which resulted on the flee of the Nationalist Chinese to the island of Taiwan where they created the "Republic of China". Since then, both the Communist China and Taiwan have fought to obtain an international recognition over which one of the two must be the "legitimate China" and for this reason bear the name of Republic of China. This conflict was also transferred to the Olympic Games. In Rome 1960 the Taiwanese, under IOC recommendation, had to participate to the Opening Ceremony with the name Taiwan/Formosa, and they did so carrying as well an ironic demanding sign saying "under protest". Sixteen years later, in the Montreal Olympics, Canada officially recognized communist China as the legitimate Republic of China and banned Taiwan from using this name during the sport event. This fact resulted on the boycott and withdrawal of Taiwan from these Games and a formal complain from the United States. Finally the conflict was resolved in favour of the communist China in 1979 with the Nagoya Resolution, which obligated Taiwan to compete in the Olympic Games [and other sport events] with a different

flag and with the name China Taipei. As Taiwan did not participate in the Moscow Olympics in 1980 because of a massive boycott by the allies of United States [of which we will talk later] the new Taiwanese Olympic flag was released only in Los Angeles 1984.

It is a white flag with the Olympic rings and the sky and sun, also presents in the Taiwanese flag, surrounded by a Japanese apricot tree leave of five petals with the silhouette of the national Taiwanese colours: Red, white and blue. During recent years there have been some movements within Taiwan asking for the supression of the Nagoya Resolution and that the country is allowed to compete under their official flag. In front of these voices, the IOC released a note reminding the validity of the Nagoya Resolution for Tokyo 2020.

The China-Taiwan conflict is not the only one that has sparked boycotts from some countries to the organizers of the Olympics. The history of the Games, as a stage of the international geopolitics, is full of them. Maybe the most relevant and the largest was the one suffered by the Games in Moscow in 1980. In december 1979 [only some months before] the USSR occupied Afghanistan and the United States used the Moscow Olympics to protest for such invasion, calling to its allies not to participate in the sport event. The request by the north Americans was successful and 66 countries [including the USA] rejected to participate. Some others did not appear

at the Opening ceremony as a symbolic boycott, but they did participate in the tournament. These ones competed under the Olympic flag instead of using that of their own country..

Among the countries that joined the boycott, three of them decided to compete with the flag of their respectic Olympic Comitee: Portugal, Spain and New Zealand. Maybe the most interesting case was that of New Zealand, who decided to compete in Moscow with the non-official flag of its Olympic Committee [black, with the fern leaf in white as a symbol of the country and the white Olympic rings. That flag was created some years earlier as a merchandising item for the Olympic Games.

During the Closing ceremony of the Moscow Games, when usually the flag of the country that is going to host the next Games is raised, the Russian organization decided to use the flag of the city of Los Angeles [site of the Games in 1984] instead of that of the United States. This was a way to protest against the boycott which had a great relevance. No need to say that four years later, the Soviet Union led a boycott to the Los Angeles Olympics which was followed by all Eastern block countries. This Olympic cold war still continued in Seoul 88, when North Korea and Cuba refused to participate because of South Korea hostile policies against their northern neighbours. These boycotts, however, had no effect on the flags used during the competitions.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

In any case, the Olympic Games have not always been the stage for international geopolitical conflicts. Sometimes they acted as attempts of understanding and union between countries with bad relations, and this had its vexillological consequences. The most relevant case was the joint participation of athletes from both Koreas in the Opening ceremonies of Sydney 2000 and Athens 2004. Even if during the Games the athletes competed separately [each one under their own flag] during the Openings they marched together under a flag created for such occasion. The flag of the Korean reunification is white with the outline of the Korean peninsula in blue and was created in 1989 to represent the unified team of Korea at the Asian Games in Beijing in 1990. Finally, both countries competed separately, but the flag could be seen for the first time at the World Table Tennis championship that took place in Japan in 1991, in which the women's Korean unified team achieved the gold medal. This experience was also used to participate as a united team in other championships, such as the Asian Games and the World Handball championship, but never in the Olympic Games. As we said, at the Olympics [winter and summer] the North and South Korean athletes have been together only during the Opening ceremonies, which is one more example of the importance of the Olympic Games in the world geopolitical board.

Even if the design of the flag for the unified Korea did not generate any

conflict between them, this came from outside, in particular from Japan. The Japanese complained several times about the inclusion of the Liancourt Rocks in the flag, a group of islands under South Korea administration but claimed by Japan for years due to the natural gas reserves that they contain. Even if those island were not initially in the flag, the ones displayed in the Olympic Games did show them, despite the complaints by the Japanese.

We can find another example of sport cooperation in the German unified team, consisting on athletes of the German Federal Republic and the German Democratic Republic, which competed under the same flag in the 1956, 1960 and 1964 Olympics. In 1951 Western Germany formed its own Olympic Committee, which was accepted by IOC. When East Germany wanted to create its own, the IOC rejected it by saying that there was already a Committee under the name of Germany. Tensions scaled up until the IOC decided the Eastern Germans could compete only under a unified team. Initially the communist Germany refused and its athletes did not compete in Helsinki 1952, but this changed in Melbourne 1956. West and East Germany competed together under what it was at that time the official flag of both countries. The problems arose when the Eastern Republic officially included the coat of arms in its flag, and Western Germany showed its disapproval for what they considered an offense to their main symbol. Finally, the IOC decided that the

flag of the unified German team carried only the Olympic rings in white over the red stripe of the flag. Neither part liked this decision, but the fact is that this flag was used in two Olympic Games, those of Rome 1960 and Tokyo 1964, displaying it both in the Opening ceremonies and during the competition.

With the construction of the Berlin wall in 1961, the Olympic Union of Germany gradually vanished with continuous diplomatic conflicts and reciprocal accusations until in Mexico 1968 the IOC accepted the Olympic Committee of the German Democratic Republic. This broke once and for all the unified team and both Germanies competed separately in Mexico 1968. However, both teams participated under the flag of the union and both even marched together during the Opening Ceremony under this flag. The final separation arrived with the Games in Munich in 1972, when each country participated with its own team and under its own flag.

In 2016, in Rio de Janeiro, there was a new team participating in the Olympic Games, which will continue this summer. This is the refugees Olympic team, which gathers all those athletes that are refugees around the world. This initiative started from the migratory crisis in summer 2015 in which thousands of people crossed daily the Mediterranean sea in search of a better life. The refugee crisis created such an impact in Western societies that it reached even the Olympic Games. Before Rio de Janeiro

2016 the IOC announced that they will allow the participation of ten refugee athletes to spotlight the migratory drama and as a sign of solidarity towards all of them. This first group consisting on athletes from South Sudan, Syria, Ethiopia and the Democratic Republic of Congo participated with their own team and officially under the Olympic flag. However, since the entry of the team of refugees in the Games, the so-called "Refugee nation" was created in order to provide more visibility to their cases. The Syrian refugee artist Yara Saïd designed the flag for this nation with the intention to represent the refugee Olympic team. The IOC did not accept the proposal but soon the flag became a vindication symbol and it could be seen even in the stands of the Olympic Stadium in Rio. In Tokyo 2020 the refugee team has increased the number of athletes and keeps on claiming as their own the flag of the Refugee Nation, without much success, as they will keep competing under the Olympic flag. In any case, they are determined that one day the flag is official recognized. The flag is orange with a black stripe on the bottom part which is conceptually inspired from the lifejacket that refugees carry when crossing the Mediterranean.

As a vexillological curiosity, we'd like to mention what happened in the Olympics in Berlin 1936. During the Opening Ceremony the Haiti [which although did not take part of the competitions, they did at the Opening] and Liechtenstein found out that they had exactly the same

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

flag. To solve the matter Liechtenstein added one year later a crown to its flag, which arrived until today with a small change in the crown on 1982.

One last curiosity. If this summer, while watching the Olympic Games, you check the logo of the Olympic Committee of the United States of America that appears in some athletes' uniform, you will see that the North American flag appears with only with 13 stars ... We do not need great conspiracy theories, the reason is quite simple: The designers of the logo thought that including 50 stars in a small flag inside the logo of small dimensions could make difficult its reproduction. For this reason they used this flag, not in use since 1795, albeit official like the other historical flags of the United States.

Flags of anarchists

There is a wrong idea, which is well-spread, that says that Anarchism does not understand about flags, that do not represent libertarians and that they show rejection by such clothes. This cannot be more far from reality. During history, flags have been used to identify nobles, monarchs, empires, states but also stateless territories, indigenous peoples, communities, ideologies, popular movements have displayed their flags. Generally speaking, any group of individuals that is organized and have their vindications that want to be known by the social mass, adopts some identity

symbols and many times these symbols are in the form of flag.

I understand that, when a person from the anarchist sphere denominates him/herself "anti-flags" either has not thought much about the meaning of the term or is referring to flags that represent ideas of particular states or nations against which he/she can feel rejection.

To prove that vexillology and anarchist groups, autonomous territories and anarchist movements are not incompatible, we will see here a selection of some examples with which some of the "anti-flags" may feel identified.

Makhnovia

Makhnovia was an anarchist society without state located SouthEast of current Ukraine between 1918 until 1921. Founded by Nèstor Makhnò, with the Black Army wanted to achieve a form of government abolishing the state and capitalism. While trying to survive among Tsarists, Ukraine nationalists and the Red Army (former allies against the Tsars), they were eventually declared counter-revolutionary and dissolved because they rejected the control by bolsheviks.

The first flag that we find when searching for information about this territory is the black flag with a skull and a white text with the motto "Death to all of those who interpose on the way to the freedom of the working people", but there are suspicions that this one was not belonging to this group. In 1927, in the

French publication "Delo Truda", Néstor Makhnò published a text with the title "To the Jews of all nations" in which he explains that this flag appeared in a bolshevik publication in order to accuse the makhnovists of antisemitism and that that image had nothing to do with his movement as they did not use any skull. In fact, the image published by the bolshevik in "Jewish Programs: 1917 - 1921" [by Z. S. Ostrovsky, Moscow, 1926] appear uniformed soldiers and they seem to be Ukraine nationalists. On the other hand, in the museum of the city of Huliaipole [Ukraine] they had the flag with the skull.

The inscription in this flag, however, has not much to do with the Ukraine nationalist movement, and it is most likely (based on what we find during that time) is that makhnovists used black flags with mottos written in white as the one mentioned earlier or others like the one saying: "Power creates parasites. Long life the Anarchy!" as described by Viktor Belash, another leader of the Black Army.

Zapatists Rebel Autonomous Municipalities (MAREZ)

Emiliano Zapata was one of the leaders of the Mexican Revolution (1910-1920) who fought for the peasants so the land was for those who worked on it and against the landlords.

On 1st January 1994, following his example, the "Ejercito Zapatista de Liberacion Nacional", EZLN, declared the

autonomy of the confederation without state formed by different localities declared in rebellion and outside of the Mexican law. They defend their territories from the Authorities of the country and from drug dealers. Their mottos are clear: "Here rules the people and the Government obeys" or the succinct "To rule obeying".

The flag, five-pointed red star on black field, which is also often found in the EZLN sign of the guerrilla group, has a clear inspiration from a former guerrilla group named "Frente de Liberación Nacional" [FLN] formed in 1969.

Currently, as the years go by, they keep living in an autonomous manner, organized and coordinated by the "Juntas del Buen Gobierno", and even expanding their territory on 17th August 2019.

They have recently started their European Zapatist Tour 2021, starting by Galicia and passing by Barcelona, to make their movement known and share ideas with the communities that they visit.

Rojava (Autonomous Administration of the North and East of Syria)

In Northern Syria we can find part of the Western Kurdistan, a territory autonomous "de facto" since 17th March 2016 in the context of the current civil war in Syria. The form of government is inspired by the ideologist Abdullah Öcalan, the "democratic confederalism",

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

which emphasizes a decentralized and participative form of government, based on direct democracy, very similar to the Anarchist theorists such as Murray Boockchin with the “libertarian municipalism”.

Rojava’s tricolour flag are made of very common colours of the Kurdish symbolism, representing with the red the blood of the martyrs, with green the nature and yellow for the sun. It was at the beginning, in 2012, the flag of the TEV-DEM party but after some time, even if not official, is now popularly recognized and used to represent this territory and its administration.

Considering the fight against the terrorist group DAESH and the defence of the people from the offensives of the Turkish Government, this flag is very often used in combination with the triangular flags of the popular armed forces named “People’s Protection Units” (YPG, in Kurdish) and the only-women “Women Protection Units (YPJ)” which have normally appeared in the media because of this characteristic fact of exclusivity of female gender in a militia.

Regional Council for the Defence of Aragon

I could have well underlined the stereotypical anarchist flag, red and black, with the inscriptions CNT-FAI [trade union and anarchist organization in Spain], but I have chosen this one which is much less known even for those more akin to the movement.

On 6th October 1936 and within the framework of the Spanish Civil War, the Government of the Republic recognized the Council of Aragon as an autonomous entity on the Eastern area of Aragon, with capital city in Casp. This region of revolutionary character is the result of the progress of the columns coming from Barcelona and the collectivization of lands that were defended as they progressed towards Aragon.

Initially composed of a majority of members of CNT and establishing the libertarian communism in the territory, it inconvenienced the Catalan Government, communist, and the Republican Government, which despite all, legalized it on 23rd December under the condition that the parties composing the Popular Front should be represented. From this moment, the power held by the libertarians decline at the beginning of 1937, ending with the dissolution of the Council of Aragon on 10th August and arresting all its libertarian members and 700 more anarchists around Aragon.

Despite its short life, the experience brought about this form of organization is very interesting, as it is the flag that remained. This is the most symbolic flag that can be found in this article, including as many elements as ideas it wanted to represent. In the three horizontal stripes we can find anarchists, communists and republicans, in this order. With the 4 bars of Aragon and the symbolism of the coat of arms of the region, we see the geographical situation. The

mountain represents the Pyrenees , the olive tree Teruel and below. the river Ebro representing Zaragoza, all divided by the letter A for Aragon with broken chains inside to break with the past and the raising sun representing the re-birth after what has been destroyed by the “enemies of liberty”.

The places in which we know that this flag was used are the Presidency of the Council of Aragon in Casp on a permanent basis, and in the delegation that it had in Barcelona. In 2011 appeared, in the hands of a collector, a banner of an official car that was a war booty of the national side. With this discovery we also have prove that it was used on the official cars.

Over the Rainbow

The popular and polychromatic flag of the LGBTBIQ+ movement has generated, during the last years, a fantastic symbolic multiplying effect around this vindications, which we could qualify, cheerfully, as a real vexillological spree.

Somewhere beyond the [flag of] the rainbow... surfaces, in all, a sort of almost psychedelic drift of new chromatic palettes [always, clothe on pole!] which dive into tinged attitudes in front of life which require attention the same as it was requested by the first bearers of the sign with multicolour stripes.

Tailgating the Sixties in the XX century, the decade of the personal freedom of almost everything, in the United States

and by rebound effect in the Western world, in 1978 the North American artist, doctor and activist Gilbert Baker [Chanute, Kansas, 1951 - New York, 2017] designed a vindicatory sign for the gay movement to commemorate the anniversary of the Pride day in San Francisco, nine years after the Stonewall events, in New York. It was the Sanfransiscan councillor Harvey Milk, a friend of Baker himself, who encouraged him to create a symbol inspired in the well-known song from the film “The Wizard of Oz”, “Over the rainbow”. It was the first one that was born from the LGBTBIQ+ vindication, because until then the only one that was used was the pink triangle; the mark imposed by Nazis to dissidents of the Third Reich [1933-1945] considered “deviated” even if at the end of the 70s, it was turned around to become an emblem of the gay pride.

The first design of the so-called “Rainbow flag” had eight coloured stripes: Pink [sexuality], red [life], orange [health], yellow [sun], green [nature], turquoise [art], blue [calmness] and purple [spirituality]. If in a short time the flag became a success, the homophob murder of Harvey Milk, together with that of the Mayor George Moscone the same year of 1978, made an unbeatable legend out of it. In reaction of these tragic events the demand for flags was such that, due to the lack of textile, the pink stripe had to be removed. One year later, because of a technical aspect of visibility, the turquoise was also removed. The flag remained as we know it today, with six stripes.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

If the colours of the light spectrum had always been inspiring, those years exceeded everything: By chance or not, in 1978 “GreenPeace” baptized its first whale-saving ship as “The Rainbow Warrior” [even with a different argumentation] and painted the colors on the tack. About a decade later, italian pacifists started to use it as a Peace flag during the marches against the Gulf War (1990-1992), without affecting the original claim. But as it happens with a “good flag” like this one which, besides not being official and representing an attitude rather than somebody in particular, there will always be someone who tries to go beyond it: Then, instead of seeing the “ultimate flag” in it, a starting point for a new claim will be found ... and new flags.

Let’s see a description of some of them and the image of all.

Flag of the Transsexual pride

Created in 1999 by the North American activist Monica Helms it vindicates those people who have a neutral gender, or undefined or who are in a sexual transition. The flag has five equal horizontal stripes: Two blue at the top and bottom and two pink in the center, separated by a white one. Pink and blue indetify the traditional colours of girls and boys and white symbolizes the neutrality or the lack of definition towards either gender. The same as the rainbow flag, the Trans flag has the privilege of taking part of the select group of non-administrative flags that have emoji icons.

Flag of the Bisexual pride

Created in 1998 by Michael Page to give visibility and pride to the bisexual community. It is a flag with 2:3 dimensions divided in two horizontal halves pink and blue, separated by a thin stripe [1/5 thickness] of “lavender” color as a fusion of the other two. The pink and blue colours represent respectively the homosexuality and the heterosexuality, being the lavender the colour of bisexuality.

Flag of the Asexual pride

Of anonymous creation, it appeared in 2010 and it is made of four equal stripes. The one at the top, black, representing the asexual community, which does not feels sexual attraction, a grey one, representing half way between assexuality and sexuality, and a white one representing sexuality and a violet one representing the LGTBIAQ+ community in general.

Flag of the Pansexual pride

Flag with three equal horizontal stripes pink, yellow and blue. Of anonymous origin, the colours of this flag represent the people who feel attraction for other people independently of the gender with which they are idetified. Pink for the women, blue for the men and yellow for the non-binary gender.

Flag of the Non Binary / Genderfluid pride

The flag of this transgender identity is made of five equal stripes of different colours in the following order: Pink, white,

mulberry, black and blue. Pink and blue for the femenin and masculin gender, white for all the genders, black for people who do not feel themselves within any of them and mulberry for the fluidity on the sexual identity.

Flag of the Queer gender

Designed in 2010 by Marilyn Roxie, NorthAmerican filmmaker from San Francisco. According to the creator, the flag can be qualified as claim for the non-binary gender. With three equal stripes, violet on top, for the people who identify themselves in two genders [masculine and feminine]. Green, at the bottom, the opposite of violet, representing all those people who do not identify themselves as man or woman but identify themselves with a third gender or with none at all. And white in the middle represent the neutral gender.

Other flags that have not been described in this article but are included in the vexillological mosaic are a variation with or without repetition of stripes with different colours, representing finetuned claims within the LGTBIQ+ community with the exception of one of the lesbian pride flags: the white two-bladed axe into an upside down black triangle on a purple field.

They are the flags of the A-gender, heter-ally, ursic brotherhood, bi-gender (two proposals), polisexual, poliromy, leather (aesthetic), androphilia, ginephilia, autosexual, skoliosexual (fio-transgender/non-binary), lithromantic (a-romantic), non-binary, llthsexual

[non-corresponded attraction], trigender, demisexual, lesbian and transgender [these last two, alternatives]. In the Catalan Countries since a few years ago it also exists the “Estelada Rainbow”: Putting together national political claim and a personal one.

A redesign, 40 years later

In 2018, marking the fortieth anniversary of the rainbow flag the graphic designer from Portland, Oregon, Daniel Quasar, made a redesign proposal, which he called the “Progress Pride Flag”. This is, maybe, the most controversial gay flag as the author tried the most difficult: Satisfy everybody. His intention was to include the communities that were supposedly under-represented within the big LGTBIQ+ family, such as the balck gay community. Initially, he added two more stripes [black and brown] to the traditional flag, interestingly coming back to the original quantity of the first flag of 1978: eight. Later, these colours were further expanded to white, sky blue and pink [colours of the trans flag] forming a triangle at the hoist which expands to the top and the bottom with stripes forming a brown and black seargent.

The outcome, although unique, is a flag that not only loses the simplicity but it enters a delicate process of “barroquization”. Moreover, from the symbolic point of view, the solidarity that all united colours express is displaced by the specificity that each one of the colours is meant to represent separately.

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

Zooming out a bit from the focus of all these graphic details, we can celebrate in general that the polichromatic flag of the LGTBIQ+ movement, has been a crucible of a sensational multiplier effect around this claim, which we can qualify, cheerfully, of an authentic vexillological spree, without moderation. Let's toast, then, for this!

Flags and national teams

They say that flags are coloured clothes, but then what are the shirts of the sports teams? And the shirts of the national teams representing countries?

Now that Eurocup and America Cup 2021 are over, we can talk about the colours of the shirts of the national teams from different countries around the world. Within the broad range of shirts and colours, we can classify them in two groups: The ones that have the same [or similar] colors than the national flag and the ones that have none at all. What are the reasons for this whim? Let's see some examples:

Catalonia: We'll start by our national team, the Catalan, which unfortunately is not official and it does not seem either that there is a clear criterion on the shirt. We just need to see the evolution during the recent years, specially since there are commercial criteria, when the four stripes/bars appear. It does not have either any particular name to identify it, as the other teams have, referring normally to the colour of the shirt.

Spain: La roja! The red! It has this colour because so was decided in 1920 by the President of the Spanish Olympic Comitee Gonzalo de Figueroa y Torres upon the participation of Spain in the Olympic Games in Antwerp. He decided for the red colour and a yellow rampant lion as a shield, conforming by doing so, the Spanish flag. The yellow rampant lion on a black field is the symbol of the Duchy of Brabant which was an old Spanish possession, which had Antwerp as one of their main cities, and the city where the Games were about to take place. Moreover, the same lion of Brabant appears on the personal Coat of Arms of the Spanish King at that time Alfonso XIII. Between 1939-1947 and during the first part of Franco's regime, Spain played in blue, colour of the falangist shirt. From 1947 it went back to red.

Italy: Azzurri! Blue! If the Italian flag is tricolor: Green, white and red, why do they play in blue? They do so since 1911 and it was chosen as alternative to the white colour and in tribute to the royal colour of Víctor Manuel II, the first King of the reunified Italy [1861-1878]. The first coat of arms was the argent cross on gules field, the coat of arms of the House of Savoy, dynasty of the King Víctor Manuel II. During Mussolini's era, Italy played in black, colour of the fascist shorts. After the Second World War Italy played again in blue but with the tricolour shield of their national flag.

Germany: Die Mannschaft! The Team! White shirt and black trousers, colours of the Prussian flag and the heraldic

eagle as a coat of arms, used by the Emperors of the Holy Roman Empire and in the modern coat of arms of Germany. During the Nazi time the shirt displayed a svastika. During the existence of the German Democratic Republic [1949-1990], the team of this country used a blue shirt with the communist coat of arms of GDR.

Netherlands: Oranje! Orange! The shirt of the dutch team has nothing to do either with the flag of the country. Even if the first match that was played, in 1905, they used a white shirt with the tricolour Dutch flag, from 1907 they play in orange, as this is the colour of the House of Oranje, which reigns the country since the XVI century. As a coat of arms carries the royal rampant lion.

Argentina: Albiceleste! Whiet and Skyblue. Although it started playing in white, it is from 1934 that combines the colours of the national flag in their shirt. Along the years the tone and the strips have been changing depending on the sports brand.

Brazil: La canarina! The canary! Brazilian team dressed in white, but the defeat in the 1950 World Cup played in Brazil meant a national tragedy, to the point that to change the energy and bury the past, the daily newspaper Correio da Manhã [Morning Mail] organized, with the authorization of the Brazilian Sports confederation, a contest to modify the outfit of the national team provided that the new one had the colours of the national flag. The winner was a 19 years youngster named Aldyr García

Schlee [currently a well-know writer] with a design of a yellow shirt with green ribbons, blue trousers and white socks. The new uniform was released in 1954.

France: Les bleus! The blue ones! They also played in white initially, but in 1919, the French Football Federation, recently created, imposed the national tricolour flag in their uniform: Blue for the shirt, white for the trousers and red for the socks. And as a shield on the chest, a cock, one of the ancient allegorical symbols of France.

England: The Three Lions! England is one of the few teams that never changed the colours of their shirt. Since the creation in 1872, they have always played in white, as at the beginning of many national teams. The reason is easy: It was the most economical cloth and the colour the easiest to achieve. As a shield [which in fact gives the nickname to the team], it displays the three lions of King Richard the Lionheart.

Croatia: Kockasti! [The checkered ones!] Croatia's national team has a shirt like the traditional croatian arms, the checker, symbol of Croatian kings since XI century. The first shirt was used in 1990 and it was a desing by the painter Miroslav Šutej. The number and size of the checkers has changed lately depending on the sports brand.

Japan: Samurai! Even if Japan has a red sun on a white field as a flag, blue is the official colour of their sports shirt since 1992. According to the Japanese Football Federation it symbolizes the sea

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

and the sky of Japan. Another theory is that, years ago, the University of Tokyo represented Japan internationally and blue was its colour. This symbolism passed on to the national team.

Venezuela: La vinotinto! [The red wine] According to the venezuelan beliefs, by blending the colours yellow, blue and red of the national flag, this colour is obtained. However this is not true. Another theory for the colour of the shirt, which seems more trustworthy, is that in 1938 the Venezuelan national team played a match with the outfit of the National guard because they forgot their own clothes. That uniform was with the colour of red wine, so it remained as emblem of the sport national team.

Peru: La blanquirroja! [The white and red!] Peru has always played with the colours of their flag: White and red. Initially, in 1929 they played with white and red stripes, later in 1935 a red band over a white shirt and from 1936, with the already characteristic red diagonal band on a white shirt. It is the only national team that uses a diagonal band over the chest.

Australia: Soccerools! This is another case of a national team using a colour which is very different from the national flag. Initially Australia played in sky blue, colours of the States of New South Wales and Queensland, but from 1924 it played in gold and green, which have the status of national colours, as they are the ones of the Golden wattle flower, considered an Australian native national symbol.

Scotland: The tartan army! National team

recognized by FIFA even they do not have their own independent state. The Scottish uniform is very similar to the national flag, dark blue shirt with white trousers. However, the origin for such colours are the ones of Queen's Park, the team that represented Scotland in the first international match, in 1872. As a shield on the chest Scotland carries the rampant lion of the Royal Standard.

North Macedonia: Crveni lavovi! The Red Lions! The first official match of North Macedonia is in 1994 and they adopt the red of their flag, the eight-ray yellow sun over a red sky, for their shirt. The design has changed depending on the sports brand.

Kosovo: Dardanët! The Dardani! Kosovo is the youngest country who has taken part of the Eurocup and it plays in blue, as their flag, since 2016, date of their first official match. Since then, they have used different shades of blue in the shirt depending on the sports brand.

Jamaica: Reggae Boyz! Along its history Jamaica has combined in their national team outfit the green, yellow and black of its flag. Black, symbol of strenght and creativity of the people, yellow the light from the sun and the natural richness and green the hope in future and the agricultural richness. The design has also changed along the years depending on the sport brand.

Nigeria: Super Eagles! During the colonial times Nigeria was known as the red devils as they had a red shirt, until the change happened in 1963, after the independence, to green that evokes the

agriculture of their national flag. Green has also changed due to commercial decisions and it has been combined with white, the other colour of the national flag.

Flag for dogs

Did you know that there is a flag specifically designed to be seen by dogs?

We can find it in the Unit of the US Army formed by these animals, named "K9" [similar pronunciation as "canine"]. This unit celebrates its day each 13th March as it was this day back in 1942 when it was created. It seems that dogs can see only certain range of colours, which is not the same as humans. For instance, they cannot see the red colour.

That's why a modification of the US flag was created [2019] using yeallow stripes replacing the red ones. This is to pay homage to the dogs that have been servicing the army along these years.

Interview Ralph G.C. Bartlett

When and how did you first become interested in flags and vexillology?

As a child, I became interested first in world nations, while listening to my late mother's stories about her bicycle tours across western Europe in the mid-1950's, including travelling by passenger ship from Australia to and then from Britain. At the same time my later father, who was born in Britain, met my

mother in Britain, and followed her back to Australia, had a fascinating collection of maps. Shortly after I was born my mother started a used stamp collection, in the hope that may become interested. I did, and I then decided to put an image of each country's flag at the top of the first page. I then discovered that countries change their flags, so I wanted to know why? I then discovered that an Australian bank produced a free flag chart of the world's nations, which I obtained from a local branch of this Bank, which was updated every couple of years. So I collected each new edition. 25 years late I was hired by this Bank to Edit this very same flag chart. This is how I started my interest in flags.

I learnt about vexillology after reading a local newspaper article, in July 1983 about a person who was also interested in flags, and wanted to meet other people with the same interest. This article published his telephone number, which I telephoned. Five other flag interested people also telephoned, and one month later, on the 20 August 1983, we all met together and decided to establish the Flag Society of Australia. That was the first time I heard and learnt about the word, "Vexillology".

Do you admire any vexillologist in particular? Why?

Vexillology has brought me into contact, both personally and by correspondence, with so many wonderful people who share my interest in flags. I admire all those founding vexillologists who created the initial vexillological associations and

Editorial

In memoriam

A fons

Vexi-notícies

Associacions

Publicacions

also created our international institution, FIAV, making it possible to individual vexillologists to form their own local associations and if possible to get together every two years at the International Congresses of Vexillology. I have had the great pleasure of attending 18 ICVs, including co-hosting 2 ICVs. While I have enjoyed every attending ICV, I hold additional appreciation for my first ICV attendance in Madrid - May 1985, and then again in Barcelona - June-July 1991, when my mother and I were taken care of and made very welcomed by yourselves at both Congresses. I was so happy to return the warm welcome when you and your daughter attended ICV 26 - Sydney, in 2015.

I should state that the Dr. Whitney Smith and I were very good vexillological colleagues and close personal friends. I very much appreciated this and his assistance to me over 30 years, and was very saddened by his final illness and death in November 2016.

They say that vexillologists are one in a million. Do you think that you are really a minority and how do you feel about that fact?

Yes. We are one in a million, and I am very proud of that. Have such a specialist interest has many times proven to be very useful when researching flags and getting access to flags and the associated information.

With the different revolutions that we experienced in the 20th and 21st centuries, do you think that vexillology

has evolved as other fields of study have done? At the technological, human, cultural level ..?

Vexillology has definitely evolved and grown with the use of improving technology to research, understand and record flag information, locally, nationally and internationally. I have changed from writing physical letters to writing electronic letters then e-mailing them, and to using search devices to access historical and current information about flags. While nothing is better than face-to-face meeting people, e-mailing, internet and more recently audio-visual software, has been able to make it more possible to contact and stay in contact regularly with the public and vexillological colleagues, at the push of a button.

What vexillological association are you part of and what tasks do you carry out?

I am a Co-Founder and Secretary of the Flag Society of Australia, also known called "Flags Australia". I have been an Executive Member of the Society since its establishment on the 20 August 1983, serving as Treasurer, Editor, President and currently - for the second time, Secretary. I have also served on the Organising Committees for ICV 13 - Melbourne in September 1989, and ICV 26 - Sydney in August-September 2015.

How do you see the work of FIAV in the world and how do you think it should evolve for the future?

FIAV was established to be a facilitator to bring together individual vexillologists from around the world, put them

in contact with local vexillological associations, or encourage the establishment of new associations. It also encourages high quality researching and advises / recommends member associations to host an ICV. As a former FIAV Secretary-General for Congresses (1989-1997), I can say that every past and present member of the FIAV Board has done their collective best, with the occasional miss understanding between the Board and member associations.

How does your family, parents, friends or children, live your passion for vexillology?

My family and friends have always encouraged my interest in flags, even though at times they think that I am a bit obsessive. My partner, Elizabeth, like myself, enjoys meeting everyone at the Congresses, and travelling to new parts of the world. People are amazed at the information about flags that discover with my researching.

Do you collect flags? Which flag or flags do you consider most special in your collection or which one would you like to add to your collection?

I do have a collection of flags, which mainly relate to the places that I have visited and the ICV that I attended. In more recent years I have increased my collection of Australian flags and a sample of international flags to display and talk about at local community groups. In 2013, I became the custodian of hundreds of international flags, in large two collections received from a deceased

former President of our Society and the State Library / Museum of Victoria.

One of my first flags is a WW.II "War Savings Bond" Flag from Leeds, England. I found this at a local Weekend Market about 30 years ago. While it was grubby, it was in surprisingly good condition. I carefully washed it and now show it at my community flag talks. I later discovered that this type of flag appeared in the first issue of The Flag Institute's "Flagmaster" - Spring 1971 bulletin.

Flags create passion in the world, and have become great symbols, especially of countries. Do you think a flag is tied to an emotion? Why?

Flags by their nature are emotional objects. They represent the human races endeavors, whether they are personal, an organisation, an event, a region, a nation or an international organisation. As a result they are emotional, whether it be good emotions or bad emotions. Flags associated with the Military Forces often bring about the most emotional response, as they often represent tragic loss of life.

I hope that my answers above are useful to you. Vexillology has given me an enjoyable and enriching purpose to my life, together with many friendships around the world. Vexillology has and should always, welcome everyone equally who has an interest in flags, regardless of that person's background, education level or profession. We all learn from each other.

Si voleu contactar amb nosaltres: acv@vexi.cat

Presidenta ACV: Anna Galan

Editor Vexil·la Catalana: Sebastià Herreros

Consell editorial: Jordi Avià, Jaume Calaf, Albert Claret, Marc Ferrer, Dani Garrido, Joan Mestres, Joan-Marc Passada

Traducció: Joan Mestres

Disseny i maquetació: EPA Disseny SL · elena@epasg.com

Vexil·la Catalana no és responsable ni comparteix necessàriament les opinions i valoracions subjectives que els col·laboradors puguin fer en els articles publicats al butlletí.

<http://www.vexi.cat>